

پاکین انجیل چہ

یوہنّاے

کَلَمّا

یوہنّاے انجیلے پجّار

اے کتابے نیسؤک، یوہنّا، وت یھودیے اَت. چہ ایسا مسیہے مریدیا پیسر، شمون پترسے دؤست و ماہیگیریے کارا آییے شریکدار اَت (لوکا 1:5-11؛ مَرکاس 19:1-20). یوہنّایا وتی نام اے کتابا نیشتگ، بلہ وتا «ہما مرید کہ ایسایا باز دؤست اِنت» زانتگی (یوہنّا 13:23؛ 19:26). چہ کتابے کُدی بھرا (یوہنّا 21:20-24) پدَر بیت کہ ایسا مسیہے دؤستریں مرید ہمایئے جند اِنت.

انچُش کہ یوہنّا وٹ نیسیت، اے کتابے سَجھین سرگوست آیا گون وتی چمان دیستگاتنت، پمیشکا اے ہبرانی بارثوا وت شاهدی دنت (یوہنّا 21:24). وتی انجیلے نیسگئے مول و مُرادانی بارثوا گوشیت کہ اے سرگوست و مّوجزہ و اَجَبَتین نشانی، آیا پمیشکا نیشتنت «تان شما باور کنیت کہ ایسا، مسیہ اِنت و ہدائے چُک، تانکہ ایمان بیاریت و آییے نامے سرا نمیرائین زِدتے واہند بییت» (یوہنّا 20:31).

یوہنّاے انجیلا، پاکشودؤکین یھیائے ائولی مرید، ایسائے ائولی مرید، ایسائے تالیم و مّوجزہ، اے جھانا ایسائے کُدی ہپتگ، آییے مَرک و چہ مُردگان جاہ جنگا رند، وتی مریدانی دیما زاہر بشیگئے ہال مان اَت.

گال انسان بوت

1^a بُنگیجا،^a چہ ازل، گال^b ہست اَت. گال گون ہدایا گون اَت و گال ہدائے جند اَت. 2^c چہ ازل، گال گون ہدایا اَت. 3^c سَجھین چیز چہ گالا جؤڑ بوتنت و چہ اے جؤڑ بوتگینان، بے کالا ہج چیزے جؤڑ نبوت. 4^c ہستی و زند چہ ہماییا پیدا بوت و زند، مردمانی نور و رُژن اَت. 5^c رُژن، تھارؤکیا ڈریشیت^c و تھارؤکیا، رُژن ہچبر زانت نکرتگ و پرؤش نداتگ.^d 6^c یھیا نامین مردے پیدا بوت کہ ہدائے راہ داتگین اَت. 7^c آ آتک کہ شاہد بییت و یہ ہما رُژنا گواہی بدنت، تانکہ سَجھین مردم چہ آییے گواہیا ایمان بیارنت. 8^c آ وت ہما رُژن نہ اَت، بلہ آتک تان پہ رُژنا گواہی بدنت. 9^c ہما راستین رُژن، کہ پہ سَجھین مردمان رُژنایے کاریت، نون مان جھانا آیکگی اَت. 10^c آ مان جھانا اَت و ہدایا جھان چہ ہماییا جؤڑتنتگ اَت، بلہ جھانا آ پجّاہ نئیاورت. 11^c آ وتی مہلوکے نیاما^c آتک و مہلوکا نَمَیت. 12^c بلہ ہما مردمان کہ باور کرت و مَمَیت، آیا اے ہک و اِہتیار دانت کہ ہدائے چُک ببت، بز ان ہما کہ آییے نامے سرا ایمانیش اورت. 13^c آ، نہ چہ ہونا پیدا بوتنت و نہ چہ جسمانی واہگان و نہ چہ انسانی لؤٹان، چہ ہدایا پیدا بوتنت.

^a1:1 بُنگیج، بز ان بدات، شُرو.

^b1:1 گال، بز ان ہبر، کلمہ، لَبز.

^c5:1 ڈریشگ، بز ان شہم جنگ، رُژنا بشیگ، جَلشکگ.

^d5:1 بز ان تھارؤکی رُژنا پرؤش دات نکنت.

^e11:1 نیاما، بز ان میانا، درنیاما، تھا، تزکا.

¹⁴ گال انسان بوت و مئے نیاما جاگھی کرت. ما آییئے شان و شتوکت دیست، شان و شتوکتے کہ پتئے یکن چُکئیگ انت، ہما چُک کہ چہ رھمت و راستیا پُر انت. ¹⁵ یھیا پہ آییآ گواھی دنت، گوانک^f جنت و گوشت: «اش انت ہما کس کہ آییئے بارثوا من گوشتگ: چہ من و رَند کثیت، بلہ چہ من مستر و دیماتر انت. چیا کہ چہ من پیسرا بوتگ.» ¹⁶ ما سچھینان چہ آییئے پرمہرین رھمتئے سفوگاتا مُدام برکت گپتگ. ¹⁷ اے راست انت کہ تئورات چہ موسایا مارا بکشگ بوتگ، بلہ رھمت و راستی، چہ ایسا مسیہا پہ ما آتک و سر بوت. ¹⁸ کسا ہچیر ہدا ندیستگ، بلہ ہما یکدانگین چُک کہ وت ہدا انت و پتئے أمبارا انت، ہماییا ہدا پچارنتگ.

پاکشودوکین یھیائے گواھی

¹⁹⁻²⁰ وھدے اورشلیمئے شھرئے یھودیان وتی لھتین دینی پینشوا و لاویئے کیلھئے مردم یھیائے کرا رثوان دات کہ جُست بگرت: «تئو کئے ائے؟» آییآ انکار نکرت، تچک و پہ راستی گواھی دات و گوشتی: «من مسیہ نہ آن.» ²¹ آیان جُست کرت: «تئو ایلاس ائے؟» گوشتی: «نہ.» «گوشتیش: «گرا تئو ہما وادہ داتگین نبی ائے؟» گوشتی: «نہ.» ²² جُستیش کرت: «آچہ، تئو کئے ائے؟ ما باید انت پہ آیان پَسُوے^g برین گون کہ مارا رثوانش داتگ. وتی بارثوا چے گوشتے؟» ²³ آییآ چہ ایشیا نبیئے کئولا گوشت: «من ہما تئوار آن کہ مان گیابانا گوانک جنت و گوشت، ہداوندئے راھا راست و تچک کنیت.»^h

²⁴ چہ اے رثوان داتگین کاسدان لھتین پرسی اتنت. ²⁵ جُستیش کرت: «اکن تئو نہ مسیہ ائے و نہ ایلاس ائے و نہ ہما نبی، گرا پہ چے پاکشودئی دئیے؟» ²⁶ یھیایا آییآ پَسُو گواشت: «من گون آپی پاکشودئی دئیان، بلہ کسینا شمئے نیاما جاہ جتگ! کہ شما آییآ نزانیت. ²⁷ آچہ من و رَند کثیت و من آییئے کئوشبندانی بوجگئے لاکھ ہم نہ آن.» ²⁸ اے کار اُرڈئے کئورئے آ دستا، بئیت آبیایا بوت، ہما جاگھا کہ یھیایا مردم پاکشودئی دانتت.^j

ہدائے گورانڈ

²⁹ اے دگہ رچا، وھدے یھیایا ایسا دیست کہ دیم پہ آییآ پینداک انت، گوشتی: «بچارنت! اش انت ہدائے ہما گورانڈ کہ جھانئے گناہان دور کنت. ³⁰ اش انت ہما کس کہ آییئے بارثوا من گوشتگ: «چہ من و رَند کثیت بلہ چہ من مستر و دیماتر انت، چیا کہ چہ من پیسرا بوتگ.» ³¹ من وت پچاھ نثیاورت، بلہ گون آپی مردمانی پاکشودئی دئیگا آتکان تانکہ اے ڈئولا آ پہ بنی اسرائیلیان زانگ و پَدْر^k کنگ ببیت.»

³² یھیایا وتی گواھی اے پئیمما دیمما برت: «من ہدائے روہ دیست کہ کپوتیئے ڈرُوشما^l چہ آسمانا ائر آتک و آییئے سرا نشت.

³³ من آ نزانت، بلہ ہما کسا کہ منا رثوان دات تان گون آپی پاکشودئی بدئیان، گوشتگ آتی: «وھدے تئو دیست روہ کسپئے سرا ائر بیثیت و بندیت، بز ان آ ہما کس انت کہ گون ہدائے پاکین روہا^m پاکشودئی دنت.» ³⁴ من اے چیز دیستگ و گواھی دئیان کہ آ ہدائے چُک انت.»

^f15: گوانک، بز ان برزین تئوار.

^g22: پَسُو، بز ان جواب.

^h23: ایشیا نبیئے کتاب، بھر 40، بند 3.

^l26: جاہ جنگ، بز ان چہ وتی جاھا آناگتین پاد آگ، اری و پارسیا «قیام، رستاخیز».

^l28: آہی آت کہ پاکشودئی داتی.

^k31: پَدْر، بز ان زاہر، آشکار.

^l32: ڈرُوشم، بز ان شکل.

^m33: ہدائے پاکین روہ، بز ان روہ الگڈس.

⁹ وهدے هُشکيا سر بوتنت، رۆکين جل و اِشکرانی سرا، ماهيگ و کُمُکے نانث ديست. ¹⁰ ايسايا گون آيان گوشت: «چه همه ماهيگان کُمُکے بيارتت که ائون شما گپتگانَت.» ¹¹ شمون پترُس بوجيگا شت، دامے که چه يکسَد و پنجاه و سئے مزين ماهيگا پُرُ ات ديم په هُشکيا کُشتی، ماهيگان دام هم ندرتگأت. ¹² ايسايا گوشت: «بيايت ورگ بوريت!» چه مريدان يکيا هم تهم و جريت نکرت چه ايسايا جُست بگيپت: «تتو کئے ائے؟» آيان زانت که اے هُداوند انت. ¹³ گُرا ايسا ديمَا آتک، نانی زرت و آيانا دانی، همه دُولا ماهيگی هم بهر کرتنت. ¹⁴ چه وتی زندگ بيجگ و جاه جنگا زند، اے سئيمي باريگ ات که ايسا په مريدان زاهر بوت.

ايسا و پترُس

¹⁵ رگبندا^۹ زند، ايسايا گون شمون پترُسا گوشت: «او شمون، يوهنائے چُک! تئیی مېر په من چه اشان گيشتر انت؟» پترُسا گوشت: «او هُداوند! تتو زانئے که ترا دؤست دارن.» ايسايا گوشت: «اچه، منی گورگان بچارين.» ¹⁶ دومی زندا گوشتی: «او شمون، يوهنائے چُک! بارين، منا دؤست دارئے؟» پترُسا گوشت: «او هُداوند! تتو زانئے که منا دؤست ائے.» «گُرا منی پسانی دلگوشا بدار.» ¹⁷ سئيمي برا گوشتی: «او شمون، يوهنائے چُک! بارين، منا دؤست دارئے؟» پميشکا که سئيمي برا جُستی کرت: «منا دؤست دارئے؟» پترُسا مَلور و دلنج بوت و گوشتی: «او منی هُداوند! تتو وت هر چيزا زانتکارت ائے، تتو زانئے که منا دؤست ائے.» ايسايا گوشت: «منی پسان بچارين. ¹⁸ ترا راستين گوشان، وهدے ورنا اتئے، سُرین بستگأت و هر جاه که لؤتنت، شتئے. بله وهدے پير بئے، دستان دراج کئئے و دگرے تئیی سُرینا بنديت و ترا انچين جاهے بارت که نلؤثئے.» ¹⁹ گون اے هيران، ايسايا په هما مَرکا اِشاره کرت که زندا پترُس گون آييا هُدائے ناما شان و شوکت دئيگی ات. گُرا گوشتی: «منی زندگيريا بکن.» ²⁰ پترُسا چپ و چاگرد چارت و ديستی هما مريد که ايسايا باز دؤست انت چه پُشتا پيداک انت، هما که شام ورگئے وهدا، ايسائے نَزیکا کِنزتگأت و چه آييا جُستی کرتگأت: «او هُداوند! آکئے انت که ترا دُرؤهيت و دؤمنانی دستا دنت؟» ²¹ وهدے پترُسئے چم په آ مريد اکت، چه ايسايا جُستی کرت: «او هُداوند! آيئے آسر و آکت چه بيت؟» ²² ايسايا گوشت: «اگن منی زرا اے بييت که تان منی آيگئے وهدا آ بمانيت، تئیی چه کارے هراب بيت؟ تتو منی زندگيريا بکن.» ²³ گُرا مريدانی نياما^۹ اے هبر تالان بوت که بلکين آ مريد هچبر نمریت. بله گپ اِش انت، ايسايا نگوشتگأت که آ نمریت، تنها گوشتگأتی: «اگن منی زرا اے بييت که تان منی آيگئے وهدا آ بمانيت، تئیی چه کارے هراب بيت؟» ²⁴ اے هما مريد انت که اے چيزی نبشتگانَت و په آيانی راستی و پکا بئيگا گواهی دنت. ما زانين که آيئے شاهدهی راست انت.

گُدی هبر

²⁵ البت، ايسايا دگه بازين کار کرتگأت. اگن آ سَجْهين نبيسگ بوتيننت، منی هئيبالا سَجْهين دنيايا په آ کتابان جاگه نيستأت.

ايسائے ائولی مريد

³⁵ اے دگه رۆچا، يهيا گون وتی دو مريدا اؤشتاتگانَت. ³⁶ وهدے يهيايا ايسا ديست که چه اژدا گوزگا انت گوشتی: «اش انت هُدائے گوراند.» ³⁷ آ دوين مريدان اے هبر اِشکت و ايسائے زندا رثوان بوتنت. ³⁸ ايسايا چُک تَرينت و هر دوينی ديستنت که آيئے زندا آيگا انت. جُستی کرت: «شما چه لؤتيت؟» گوشتيش: «رَی!» بزبان: او استاد! «تئیی جاگه کجا انت؟» ³⁹ گوشتی: «بيايت و بچاريت!» گُرا آ دوين شتنت و ديستيش که کجا نشتگ و رۆچئے پُشت کپتگين بهرا همايئے کُرا مننتت. بينگاهئے وهد ات. ⁴⁰ يهيائے هبرانی اِشکنگا زند، چه اے دوينان که ايسائے زنديش گپت و شتنت، يکے شمون پترُسئے برات، اَنذرياس ات. ⁴¹ آييا پيسرا وتی برات شمون ودی کرت و گوشتی: «ما مسيه در گپتک.» ⁴² زندا، آييا شمون ايسائے کُرا برت. ايسايا شمون چارت و گوشتی: «تتو شمون، يوهنائے چُک ائے. بله نون تئیی نام کئيبا بيت.» کئيبائے مانا پترُس، بزبان تَلار انت.

پيليپس و تئناييل

⁴³ اے دگه رۆچا، وهدے ايسايا وتی دلا گوشت که جليلئے دَمگا برئوت، پيليپس در گپتک و گوشتی: «منی زندگيريا بکن.» ⁴⁴ پيليپس هم، پترُس و اَنذرياسئے دُولا، چه بئيت سئيدائے شهرئے مردمان ات. ⁴⁵ پيليپس هم شت و تئناييلي شوهاز کرت و گوشتی: «ما هما کس ديستگ و در گپتکگ که موسايا تئورائتے تنها آيئے مستاگ داتگ و آ دگه نبيان هم آيئے بارثوا گوشتگ. آ ايسا ناسیری، ايسپئے چُک انت.» ⁴⁶ تئناييلا گون آييا گوشت: «چه نابِرْها هم شَرين چيزے در کپت کنت؟» پيليپسا گوشت: «بيا و بچار!» ⁴⁷ وهدے ايسايا تئناييل ديست که ديم په آييا پيداک انت، گوشتی: «اے تچکين بنی اسرائيلئے که دلا هچ پعيمين مندرو و رپکے مان نيست.» ⁴⁸ تئناييلا جُست کرت: «تتو منا چه کجا زانئے؟» ايسايا آيئے پَسؤوا گوشت: «چه آ وهدا پيسر که پيليپسا ترا تئوار کرت، من ترا هما وهدا ديست که اِنجيرئے درچکئے چيرا اتئے.» ⁴⁹ تئناييلا گوشت: «او استاد! تتو هُدائے چُک ائے، تتو اسرائيلئے بادشاه ائے.» ⁵⁰ ايسايا پَسؤو دات: «پميشکا ايمانَت آورت که من گوشت: «ترا اِنجيرئے درچکئے چيرا ديستگُن.» چه اے چيزان مسترين گندئے.» ⁵¹ گُرا گون آييا گوشتی: «شمارا راستين گوشان، ديمترا آسمانا پچ گندپت و هُدائے پريتشتگ ديم په انسانئے چُک، P که من آن، جَهَل و بُرُز کاينت و رثونت.»

کانائے ميٲتگئے سور و آرؤس

¹ سئيمي رۆچا، جليلا، کانا نامين ميٲتگيا، سور و آرؤسے هستأت و ايسائے مات هم همؤدا ات. ² ايسا و آيئے مريدش هم لؤتتگانتت. ³ وهدے شراب هلئتت، ايسائے ماتا گون آييا گوشت: «آيان دگه شراب نيست.» ⁴ گوشتی: «او بانُک! منا و ترا گون اِشيا چه کار؟ منی وهد اَنگت نرستگ.» ⁵ ماتا گون کارنده و هزمتکاران گوشت: «هرچه شمارا گوشيت، هما کارا بکنيئت.» ⁶ اژدا آپئے شش سينگين کونزگ^۹ اير ات، که هر يکيا سَد تاسئے جاگه^۹ هستأت و يهوديانی پاکيزگيئے رسمان کارمرز بوتنت. ⁷ ايسايا گون هزمتکاران گوشت: «کونزگان چه آيا پُر کنيئت.» گُرا کونزگش چه آيا سرپچ کرتنت. ⁸ نون ايسايا گوشت: «په ديوانئے کماشا کُمُکے بريت.» آيان انچُش کرت. ⁹ ديوانئے کماشا نزانت اے آپ که شراب بوتگاننت چه کجا آرگ بوتگانَت، آييا چِشيت و

¹:39 أسليگين يونانى نبشتانک گوشيت: «دهمی ساهت»، بزبان بينگاهئے چارا. يهوديانی رۆچئے حساب، ساهت سُهبيئے ششا پُنگيچ بوت.

¹⁰:47 مندر، بزبان رپک، سازش، پچلی.

¹¹:51 دانيال نيبا اے پرنام په يک هستييا کار بستگ که آ چه آسمانا کيئت. ايسا مسيها اے پرنام په وت زرتگ تان مردم بزانت که آ چه آسمانا اتکگ و هما واده داتگين مسيه انت.

¹²:6 اے کونزگ کُمبپيمين مزين کونزگ انتت.

¹³:6 أسليگين يونانى نبشتانک گوشيت: «دو تان سئے مِثريتس»، بزبان 75 تان 115 ليتر.

¹⁴:15 رگبند، بزبان ناشا، آرزبند.

¹⁵:23 أسليگين يونانى نبشتانک گوشيت: «برائانی نياما.»

نوش کرتنت، بله هومتکاران که آپ کَشَتگاتنت زانتتش. نون دیوانٔے کماشا، سالوَنک تفوار جت و ¹⁰ گوشتی: «هرکس مهمانان شرترین شرابا پیسرا دنت، وهده آ ملار و سرگُرانٔ بنت، رَندا اَدنا و اَرزانتَرینا کارنت. بله تفو شرترین نوکی اُورتگ!»^{۱۱} اے مَوجره و اَجَبَتین نشانی که جلیلئے میتگ کانایا بوت، ایسائے ائولی مَوجره اَت. آییَا گوَن هے مَوجرها وتی مزنی و شفوکت پَدَر کرت و مریدان آییٔے سرا ایمان اُورت. ¹² رَندا ایسا گوَن وتی مات، برات و مریدان کِپَرناهومٔے شهرآ شت و لهتین رَوجا هموُدا منت.

ایسا مزنین پرستشگاها رثوت

(متًا 13–12:21؛ مَرکاس 17–15:11؛ لوکا 46–45:19)

¹³ یهودیانی پَسَه، بزَن سَرگوژٔے ایید،^s نَزیک اَت. پمیشکا، ایسا اورشلیما شت. ¹⁴ مزنین پرستشگاهٔے تھا دیستی که مردم گوک، پَس و کپوتٔے بها کنگا گُلايش اَنَت و زَرِ بَدَل کَنوکیَن سَرآپ هم نشتگ اَنَت. ¹⁵ گُرا گوَن ساد و چیلکا، هتیزرانے جوژِنتی و سَجھین باپاری و پَس و گوکی چه پرستشگاها در کرتنت و سَرآپانی زَر و سِگھي هم رنتکت و میز و برُونکی چپیگ کرتنت. ¹⁶ گُرا گوَن کپوت بها کنوکان گوشتی: «اِشان چه اِدا در کنیت. منی آسمانی پتٔے لوگا بازارے مکنیت.»¹⁷ نون مرید یات و ترانگا کپتنت که هُدائے پاکین کتابِ گوشتیت: آ لِج و مِثیارا که منا په هُدائے لوگا هست اِنَت، منا جانسوچ کنت و باهینیت.^{۱۷} ¹⁸ گُرا یهودیان گوشت: «تتو گوَن چوَنین نشانیٔے پَدَر کنٔے که ترا اے کارانی اِجازت هست اِنَت؟»^{۱9} ایسایا گوشت: «اے مزنین پرستشگاها بپرؤشیت و کروَجیت، من سٔے رَوجا پدا چستِی کنان.»²⁰ یهودیان گوشت: «اے مزنین پرستشگاه، چل و شَش سالا جوژ کنگ بوتگ، تتو چوَن آییَا سٔے رَوجا چسَت کنٔے؟»²¹ بله آ پرستشگاه که ایسا آییٔے بارئوا گَپ کنگا اَت، آییٔے جندٔے جسم و جان اَت. ²² چه ایسائے مِرگ و جاه جنگا رَند، مرید یات و ترانگا کپتنت که آییَا وت اے هبر گوشتگ اَت، پمیشکا هُدائے پاکین کتاب و ایسائے هبرانی سرا ایمانِش اُورت.

²³ آ رَوجان، ایسا په سَرگوژٔے اییدا اورشلیما اَت. بازین مردمیا که ایسائے اَجَبَتین نشانی دیستنت، آییٔے نامٔے سرا باورش کرت. ²⁴ بله ایسایا وتا آیانی دِیما زاهر و پَدَر نکرت، چیا که آییَا سَجھین مردم شَرِیٔے سرا زانتنت. ²⁵ په انسانٔے زانگ و پَجَاه اَرگا، آییَا هچگسِپیٔے گواهیٔے زلورت نه اَت، چیا که آ، مردمانی دلٔے هر هالا سهیگ اَت.

ایسا و نیکودیмос

¹ نیکودیмос نامین پَریسے، که چه یهودیانی سرؤک و دیوانٔے باسکان^w یکٔے اَت، ² شپینا ایسائے کِرا اَنک و گوَن آییَا گوشتی: «او استاد! ما زانین تتو استادے ائے که چه هُدائے نیمگا اَنکگٔے، چیا که تان هُدا گوَن کسِیا گوَن مبیٔت، آ اے ڈولُین اَجَبَتین نشانی پیش داشت نکنت که تتو پیش دارگا ائے.»³ «ایسایا آییٔے پَسَموا گوشت: «ترا راستینِ گوشان، تان کسٔے پدا نوکسر^x پيدا مبیٔت، هُدائے بادشاهیا دیسَت نکنت.»⁴ نیکودیмосا گوشت: «چوَن بوَت کنت که پیرینٔے پدا چه ماتا پيدا بیٔت؟ بوَت کنت که آ پدا ماتٔے لاِپا برئوت و پيدا بیٔت؟»⁵ ایسایا پَسَمو دات: «ترا راستینِ گوشان، تان کسٔے چه آپ و روها پيدا مبیٔت، هُدائے

^[1] 13:29 ایشیا سَرگوژٔے ایید پمیشکا گوشت که، چه مسریانی چیردستیا یهودیانی آراتیٔے وهدا، مَرکٔے پرتشتگ چه یهودی چُکانی کُشگا سَر گوست

^[2] 17:21 لِج و مِثیار، بزَن ننگ و ناموس، گبرت

^[3] 17:24 باهینگ، بزَن گار دئیگ، چه دست دئیگ

^[4] 17:2۷ زبور 9:69

^[۵] 1:3 باسک، بزَن اُزو، ممبر

^[۶] 3:3 یا: چه بُزا، چه آسمانا

ایسا په مریدان پَدَر بیت

(لوکا 43–36:24)

¹⁹ هما یکشَمِبهٔے شپا، وهده مرید چه یهودیانی تُرسا لوگیٔے تھا مُچ اَتنت که دروازگی کُبل اَتنت، ایسا اَنک، آیانی نیاما اوشتات و گوشتی: «شمارا سُهَل و ایمنی سر بات.»²⁰ اے هبرئے گوشگا رَند، وتی دست و پهلوگی آیانا پیش داشتنت. وهده مریدان هُداوند دیست، باز گَل و شادان بوتنت. ²¹ ایسایا پدا گوشت: «شمارا سُهَل و ایمنی سر بات. هما ڈئولا که پتا منا راه داتگ، من شمارا رثوانِ کنان.»²² چه اے هبرا رَند، ایسایا مرید دَم جتنت و گوشتی: «هُدائے پاکین روها بگرِیت و وتی دلا جاگه بدییٔت! ²³ اکِن کَسِپٔے گناهان بیکشیت، بکشگ بنت، آیان که نکشیت، بکشگ نبنت.»

ایسا و توما

²⁴ چه دوازدهین مریدان یکٔے، توما که آرش «جاوؤ» نامینتگ اَت، ایسائے آيگٔے وهدا گوَن آیان گوَن نه اَت. ²⁵ پمیشکا وهده آ دگه مرید گوشگا اَتنت: «ما هُداوند دیستگ،» آییَا گوشت: «من تان آییٔے دستان، مپھانی ئِپَا مگندان، تانکه وتی لَنککا، مپھانی ئِپَا و دستا آییٔے پهلوگا اِیر مکنان، باورَ نکنان.»

²⁶ هشت رَوجا رَند، وهده مرید پدا یکجاه بوتنت، توما هم گوَن اَت. لوگٔے دپ بند اَت، بله اَنگت هم ایسا گوست و آیانی نیاما اوشتات و گوشتی: «شمارا سُهَل و ایمنی سر بات.»²⁷ نون گوَن تومایا گوشتی: «وتی لَنککا اِدا بیار، منی دستان بچار، وتی دستا منی پهلوگٔے سرا اِیر کن و چه اِد و رند بے ایمان مبیٔ، ایماندار بٔے.»²⁸ تومایا گوشت: «او منی هُداوند، او منی هُدا!»²⁹ ایسایا گوشت: «تتو پمیشکا ایمان اُورت که منا دیستت. بله بھتاور هما اَنَت که منا نگدنت و ایمانِ کارنت.»

اے کتابٔے نیبیسگٔے مکسد

³⁰ ایسایا وتی مریدانی دِیما، دگه بازین مَوجره و اَجَبَتین نشانی پیش داشتگ که اے کتابا نیبیسگ نبوتگ اَت. ³¹ بله همینچک نیبیسگ بوتگ تان شما باور کنیت که ایسا، مَسِیه اِنَت و هُدائے چُک، تانکه ایمان بیاریت و آییٔے نامٔے سرا نمیرانین زندٔے واهند بیٔت.

ایسا په هپت مریدا پَدَر بیت

21 ¹ چیزے وهدا رَند، تیرِبهٔے مَزَن گورمٔے کِر و گوران، پدا ایسایا وتا په مریدان پَدَر کرت. آییٔے زاهر بشیگ اے ڈئولا اَت که ² شَمون پِئُرس و هما توما که «جاوؤ» نامینتگ اَتش و نثنائیل که چه جلیلیٔے میتگ کانایا اَت، گوَن زَندیٔے دو چُک و دگه دو مریدا هموُدا اَتنت. ³ شَمون پِئُرسا گوَن آیان گوشت: «من ماهیگیریا رثوان.» آیان گوشت: «ما هم کاین گوَن.» گُرا راه گپنتت و بوجیگا نِشنتت، بله آ شپا چیزے نگپتِش. ⁴ سَباَه که بوت، ایسا تئیباب^۵ اوشتاتگ اَت، بله مریدان پَجَاه نغیاورت. ⁵ ایسایا گوَن آیان گوشت: «او چُکان! شمارا ماهیگٔے چیزے گوَن اِنَت؟» آیان پَسَمو دات: «نه.»⁶ گوشتی: «داما بوجیگٔے راستین نیمگا دئور دئیٔت، اژدا ماهیگ گپٔ کنیت.» آیان انچَش کرت و همینکدر ماهیگش گپت که دامش دِیم په بوجیگا کَشَت نکرت. ⁷ گُرا هما مریدا که ایسایا باز دؤست اَت، گوَن پِئُرسا گوشت: «اے هُداوند اِنَت!» شَمون پِئُرس جاندَر اَت، وهده اے هبری اِشکت، وتی پُچِی گُورا کرتنت و آپا کُپی کرت. ⁸ آ دگه مرید مان بوجیگا، هُشکیٔے نیمگا اَنکنَت و پَرِّین دامش کَشکان کرت، چیا که چه تئیبابا سد گاما^۹ دورتر نه اَتنت.

^[۱] 4:21 تئیباب، بزَن دریائے کِر، ساحل

^[2] 8:21 اَسلیگین یونانی نبشتانک گوشتیت: «دوسد دست». یک دست نیم میتر اِنَت

ايسائے کبر و کپن

(متا 57-27–61؛ مَرکاس 15:42–47؛ لوکا 23:50–56)

³⁸رَندا، ايسُپ نامين مردے کہ اربماتياثے شھرے نندوڪ اَت و چه يھوديانی تُرسا چيرکايی ايسائے مريد اَت، پيلاتوسئے کِزا شت و ايسائے جوئےے برگئے اجازتی لوثت. پيلاتوسا اجازت دات و آييا جوَن برت. ³⁹نيکوديموس، هما کہ اتولي رَندا یک شيبے ايسائے گِندگا شتگا اَت، اَتک و گوَن وت لهتپين هُور و هُوارپِن مُر و اوود و کُزارواهی اُورت، کہ سی کيلوئے کِساسا^b اتنت. ⁴⁰نون آيان ايسائے جوَن زرت و يھوديانی کبر و کُپنئے دؤد و رييدگانی رِدا، گوَن وشوَيَن داروان گُديا پتات. ⁴¹هما سَلبيئے نَزبکا یک باگے اَت کہ اوُدا نوکين کبرے هستاَت و اَنگت کسے آبيئے تها کبر نيوتگا اَت. ⁴²يھوديانی تئيارئے روچ اَت و کبر هم هما نَزبکا اَت، پميشکا ايسائے جوَنش هموُدا کبر کرت.

هالپگين کبر

(متا 1:28–10؛ مَرکاس 1:16–8؛ لوکا 12:24–1)

20¹هپتگئے اولی روچا، بزان یکشمِهئے سباها ماهله کہ اَنگت تهار اَت، مَريم مَجْدَلِيَه کبرئے سرا شت و ديستی هما دُوک کہ کبرئے دپا اَت، چه کبرا دور کنگ بوتگ. ²آپه مئيدان، شَمون پُترُس و ايسائے هما مريدئے کِزا اَتک کہ ايسايا باز دؤست اَت. گوشتی: «واجهش چه کبرا برتگ، بله زنانين کجا ايرش کرتگ.» ³کُزا پُترُس و آدگه مريد راه گپنتت و دپم په کبرا شنتت. ⁴هر دوَيَنا مئيدان کرت، بله آدگه مريد چه پُترُسا گوست و چه آييا پيتسر کبرئے سرا رَست. ⁵سَری جَهل کرت و کبرئے تها چارتی. پتاتگين گُدی ديستنت، بله وت کبرئے تها نُشت. ⁶رَندا شمون پُترُس رَست و کبرئے تها شت. آييا هم ديست کہ کُپن هموُدا اِنت. ⁷آ دَزال کہ ايسائے سرا بستگا اَت کُپنئے کِزا نه اَت، پيتکگا اَت و کَنے دورتر یک کِزِيا اير اَت. ⁸رَندا، آمريد کہ پيسرا کبرئے سرا رَستگا اَت کبرئے تها شت، ديستی و ايمانی اُورت. ⁹چيا که آيان، تان آ وهدی پاکين کتابے هبر سرکچ نِوارتگا اَت کہ ايسا بايد اِنت چه مُردگانی نياما جاه بجنت. ¹⁰کُزا آ دوين مريد، وتی لوگان پَر تَرنتت.

ايسا په مَريم مَجْدَلِيِها پَدَر بيت

(مَرکاس 9:11–9)

¹¹مَريم چه کبرا دُن اؤشتاتگ اَت و گرتی. هما دُتولا کہ گريوگا اَت، سَری جَهل کرت و کبرئے توکا چارتی. ¹²هموُدا کہ ايسائے جزن اير بوتگا اَت، دو اِسيپت پؤشين پَرِشتگی ديست، يکے سرونان نشتگا اَت و آدگه پادونان. ¹³آيان گوشت: «او جنين! تئو په چه گريوگا ائے؟» پَسئوی دات: «منی واجهش برتگ و نزانان کجا ايرش کرتگ.» ¹⁴وهدے اے گوشتی، چکي تَرينت و ايسايی ديست هموُدا اؤشتاتگ اَت، بله پَجَهي نثياورت. ¹⁵ايسايا گوَن آييا گوشت: «او باُک! چيا گريوگا ائے؟ کئیی پدا گردئے؟» مَريما هثيال کرت بلکين باگان اِنت. گوشتی: «او واجه! اگن تئو برتگ، منا بگوش کجات اِشتگ کہ من آييا بران.» ¹⁶ايسايا پَسئو دات: «او مَريم!» مَريما چک تَرينت و آرامی زيانا گوشتی: «رَوَنوی!» (بزان: او منی استاد.) ¹⁷ايسايا گوشت: «منا دست مجن، چيا که اَنگت پتئے کِزا بُرزاد نشتگان، بله منی براتانی کِزا برئو و آيان بگوش کہ ائون دپم په وتی پتا و شمئے پتا، وتی هُدايا و شمئے هُدايا بُرزاد رئون.» ¹⁸مَريم مَجْدَلِيَه مريدانی کِزا شت و مستاگی دات: «من هُداوند ديست.» کُزا ايسائے کُئوی په آيان برت و سر کرت.

بادشاهيا پاد اير کَرَت نکنت. ⁶آ چيز کہ چه جسما پيَندا بيت، جسم اِنت و آ چيز کہ چه روها بيت، روه اِنت. ⁷هئيران مئے کہ ترا گوشان شما سَجھين بايد اِنت نوکسرا پيَندا ببیت.

⁸«گوات هر جاه کہ بلوُثيت، کَشِيت. تئو آبيئے تئوارا اِشکنئے، بله نزانئے چه کجا کثيت و کجا رثوت. آ کَس کہ چه روها پيَندا بيت، آ هم انچُش اِنت.» ⁹نيکوديموسا گوشت: «اے چوَن بوَت کنت؟» ¹⁰ايسايا گوشت: «تئو وت اِسرائييليانی استادے ائے، اے چيزا نزانئے؟ ¹¹باور کن، ما هما چيزانی هبرا کنين کہ آيانی بارئوا زانين و هما چيز کہ ديستگا اَنت، آيانی شاهديا دئيين. بله شما مئے شاهديا نَمَيت. ¹²وهدے زمينی چيزانی بارئوا هبرَ کنان باورَ نکنيت، اگن آسمانی چيزانی بارئوا هبر بکنان کُزا چه پئيما باورَ کنيت؟ ¹³هچکس آسمانا بُرزاد نشتگ، آبيد چه^ل هما کسا کہ چه آسمانا اير اَتک، بزان من کہ انسانئے چُک اَن. ¹⁴هما دُتولا کہ موسايا، گيبانا آ مار دارئے سرا دُرَتک،^z انسانئے چُک هم بايد اِنت چست کنگ ببیت، ¹⁵تان هرکس کہ په آييا ايمان کاريت، نميرانين زَندئے واهند ببیت.» ¹⁶چيا کہ هُدايا جهانئے مردم همينچک دؤست اتنت کہ وتی يک و يکدانگين چُکي هم ندر کرت تان هرکس کہ آبيئے سرا باور بکنت گار و زيان مبيت و تان اَبَد زندگ بمانيت. ¹⁷هُدايا وتی چُک په مردمانی اير جَنگ و مئياربگ کنگا جهانان رئون نдат. رئونای دات کہ آيان نجات بدنت و برکِنيت.^a ¹⁸هرکس کہ آبيئے سرا باور بکنت مئياربگ نييت، بله هرکس کہ باور مکت، هَمے ائون مئياربگ اِنت، چيا کہ هُدائے يکدانگين چُکئے نامئے سرا باوری نکرتگ. ¹⁹هُدائے دادرسی همش اِنت:

رُؤن و نور جهانان اَتک، بله رُؤنئے بدلا، مردمان تهاروکی دؤست اَت، پرچا کہ آيانی کار سيل اِنتت. ²⁰چيا کہ آمردم کہ سيلين کارانی راه و کيشکا زوريت چه رُؤنانيا بيزارَ بيت و وتا چه رُؤنا دورَ داريت، تانکه آبيئے بدين کرد پاشک و پَدَر مينت. ²¹بله آ کہ راستيا گچنن کنت و زوريت دپم په رُؤنانيا کثيت، تان پکا ببیت کہ آبيئے کار هُدايي بوتگا اِنت.

ايسا و يهيا

²²رَندا، ايسا گوَن وتی مريدان يھوديئھے ميتگ و کلگان شت و گوَن آيان هموُدا مَنت و پاکشودَي داتی. ²³يهيا هم سالمئے نَزبکا، ائينونا، مردمانی پاکشوديا گُلايش اَت. آ چاگردا آپ باز اَت و مردم په پاکشوديا اَتکنت. ²⁴چيا کہ يهيا اَنگت جيبلا بندی نيوتگا اَت. ²⁵پاکيزگيئے سرا، يهيائے مريد و یک يھوديئھے نياما کَش و چيلئے بوت. ²⁶کُزا آ، يهيائے کِزا اَتکنت و گوشتيش: «او استاد! هما مرد کہ اُرُندئے کئورئے آ دستا گوَن تئو گوَن اَت و تئو آبيئے بارئوا گواهی دات، آ اِدا پاکشودی دئيگا اِنت و سَجھين مردم هماييئے کِزا رئوگا اَنت.» ²⁷يهيايا آيانی پَسئوا گوشت: «چه هُدائے داتگينا آبيد، مردم دگه چيزے کُنت^b نکنت. ²⁸شما وت شاهد اِنت گوشتش کہ «من مَسِيه نه اَن، بله چه آييا پيتسر رئون دئبگ بوتگان.» ²⁹بانورئے هُدايُند،^c سالوَنک اِنت. سالوَنکئے دؤست کہ اؤشتاتگ و آبيئے تئوارا اِشکنت، گُل و شادانَ بيت. همے دُتولا، منی شادهی ائون په کمال رَستگ و سررپچ بوتگ. ³⁰آ بايد اِنت دپما برئوت و من پد بکيزنان.»

آ کہ چه آسمانا کثيت

³¹آ کَس کہ چه بُرزاد کثيت، چه سَجھينان مستر اِنت و آ کہ چه اے هاکيين دنيايا اِنت زمينی مردمے و دنيايي چيزانی بارئوا هبرَ کنت. بله آ کہ چه آسمانا کثيت چه سَجھينان مستر اِنت. ³²هر چيزے کہ ديستگ و اِشکتگی، په آيان گواهی دنت، بله هچکس آبيئے گواھيا نَمَيت. ³³هرکسا کہ آبيئے گواهی مَيتگ، هُدائے راستيئے گواهی ای داتگ.

^[1] 13:37 ايُند چه، بزان گئير چه

^[2] 14:3 اے کِسَه تئوراتئے تها اَتکگ

^[3] 17:3 اڦرکينگ، بزآن نجات دئبگ، بچينگ

^[4] 27:3 بگنگ، بزآن نپ و سوٽ کنگ، دستا آرگ

^[5] 29:3 هُدايُند، بزآن واجه، واهُند، مالک، ساڦب

^[6] 39:19 اَسليگين يونانی نبشتانگ گوشت: «سد لیترا»، بزآن کِساس سينسد گرام

³⁴ آکس کہ چہ ہڈائے نیمگا رٹوان دئیگ بوتگ، ہڈائے ہبران کنت، چیا کہ ہڈا وتی روہا پہ آییآ بیکیسآس^d بکشیت۔ ³⁵ پتا چُک دؤست انت و سچھین چیزى ہمایئے دستا دانگآنت۔ ³⁶ آکس کہ چُکئے سرا ایمان بیاریت نمیرائین زَندئے واہند بیت، بلہ آ کس کہ چُکئے ہبران مَمّیت، زَندئے واہند نبیت و ہڈائے ناززاییئے تھا گرپتار بیت۔

ایسا و سامری جنین

4 ¹ ایسایا زانت پریسیان ایشکنگ کہ آییآ چہ بھیاا گیشترین مریدے ودی کرتگ و آیان پاکشودے دنت۔ ²⁻³ گزا چہ یھودیہا دیم پہ جلیلا پر تَرْت۔ چوناہا، ایسایا وت مردم پاکشودے ندانتت، اے کار مریدان کرت۔ ⁴ بلہ زلورت ات کہ چہ سامرہئے دمگا بگوزیت۔ ⁵ اؤدا، یک شہرنا رست کہ نامی سوہار ات و ہما ڈگارے نژیکا ات کہ آکوبا وتی چُک ایسپارا دانگآت۔ ^c ⁶ آکویئے چات ہمودا ات۔ ایسایا چہ سپرا دم برتگات و ہمے چاتئے کزا نشت۔ نیمرؤچئے وهدآ ات۔

⁷ سامری جنینے آپئے کشگا آتک، ایسایا گون آییآ گوشت: «کنے آپ منا بدئے» ⁸ آییئے مرید، پہ وراکئے گرگ و آرگا شہرا شتگانتت۔ ⁹ سامری جنینا گوشت: «تتو کہ یک یھودی ائے، چون چہ من آپ لؤٹئے؟» جنینا پمیشکا چُش گوشت، کہ یھودی گون سامریان رٹو و آنکنت۔ ¹⁰ ایسایا آییئے پَسُو گوشت: «اگن تتو بزانتین ہڈائے بکشش چی انت و اے کئے انت کہ چہ تتو آپ لؤٹیت، گزا آلمآ تتو گون آییآ ذزیندی کرتگآت کہ ترا زنداپ بدنت۔» ¹¹ جنینا گوشت: «او واجہ! ترا پہ آپئے کشگا ڈول نیست و اے چات سک جُهل انت، چہ کجا زنداپ کارہ؟» ¹² تتو چہ مئے پیڑک آکوبا مستر ائے، کہ اے چاتی مارا دانگ و آییئے جند، چُک، رمگ و گورُما! چہ اے چاتا آپ وارتگ؟» ¹³ ایسایا پَسُو تَرینت: «هرکس کہ اے آپا بوارت پدا تئیگ بیت، ¹⁴ بلہ هرکس کہ منی بکشگتین آپا بوارت، ہچبر تئیگ نبیت۔ چیا کہ ہما آپا کہ من دثیان اگن کسے بوارت، چہ آییئے درونا زنداپئے چمگے بیجیت و جاہ جنت کہ ابدی انت۔» ¹⁵ جنینا گوشت: «او واجہ! ہما آپا منا بدئے تان دگہ برے تئیگ مبان و پہ آپئے کشگا ادا مئیایان۔»

¹⁶ ایسایا گوشت: «برٹو وتی لؤگ واجہا تتوار کن و پدا ہمیدا بیا۔» ¹⁷ جنینا آییئے پَسُو گوشت: «منا مرد نیست۔» ایسایا گوشت: «راست گوشتے کہ ترا مرد نیست، ¹⁸ چیا کہ ترا پنچ مرد بوتگ و اے مرد کہ اٹون گون تتو زندگے کنت، تتیے مرد نہانت۔ تتو راست گوشت۔» ¹⁹ جنینا درآینت: «او واجہ! منی زانگا، تتو یک نبیے ائے۔» ²⁰ مئے پت و پیڑکان ہمے کوہئے سرا پرستش کرتگ، بلہ شما یھودی گوشتیت، باید انت ہڈا اورشلیما پرستش کنگ بیت۔» ²¹ ایسایا گوشت: «او جنین! باور کن، یک وهدے کنیت کہ ہڈاین پتا نہ اے کوہئے سرا پرستش کنت و نہ ہم اورشلیما۔» ²² شما سامری ہماییا پرستش کنیت کہ آییآ نزائیت۔ بلہ ما ہماییا پرستش کنین کہ آییآ زائین۔ چیا کہ نجات و رستگاری چہ یھودیانی نیمگا کثیت۔ ²³ یک وهدے کثیت و آ وهد اٹون بنگیچ بوتگ کہ راست و برھکین پرستش کنوک پتا گون روہ و پہ راستی پرستش کنت۔ چیا کہ پت ہمے ڈولین پرستش کنوکائی لؤتوک انت۔ ²⁴ ہڈا روہ انت و هرکس کہ آییآ پرستش کنت گون روہ و پہ راستی پرستش بکنت۔» ²⁵ جنینا گوشت: «من زانان کہ مسیہ کنیت و هر وهدے کہ آکثیت، سچھین چیزان مارا گوشتیت۔» ²⁶ ایسایا گوشت: «من کہ گون تتو ہبر کنگا آن، ہما آن۔»

²⁷ ہمے وهدا ایسائے مرید پدا آتکنت۔ وهدے دیستش کہ ایسا گون جنینیا ہبر کنگا انت، ہٹیران بوتنت۔ بلہ ہچکسا جُست نکرت کہ: «چیا گون ایشیا ہبر کنگا ائے؟» یا: «چہ ایشیا چے لؤٹئے؟» ²⁸ نون جنینا وتی کونزگ زمینا ایز کرت، شہرا شت و گون مردمان گوشتی: ²⁹ «بیایت مردیا بگندیت، من تان اے وهدی ہرچے کرتگ، آییآ منا گوشتنت۔ بارین، مسیہ نہانت؟» ³⁰ گزا مردم چہ شہرا در کپت و ایسائے نیمگا راہ گپنتت۔ ³¹ اے نیاما مریدان گون ایسایا ذزیندی کرت و گوشتیش: «او استاد! چیزے بور۔» ³² بلہ آییآ گوشت: «منا وراکے ہست کہ شما آییئے بارٹوا نزائیت۔» ³³ نون مرید و تمانوت ہبرا انتت کہ: «بارین، کسپیا پہ آییآ

یونانی زبانان نیسیگ بوتگآت۔ ²¹ پمیشکا، یھودیانی مزنین دینی پیشوایان گون پیلاتوسا گوشت: «یھودیانی بادشاہ» منبیس، بنبیس کہ اے مردا گوشتگ «من یھودیانی بادشاہ آن۔» ²² پیلاتوسا گوشت: «ہرچے کہ من نشتگ، نشتگن۔» ²³ چہ سلیب کشگا زَند، یٹوجیان ایسائے پُچ زرتت، چار بہرا بہر کرتنت و هر یکیا یک بہرے زرت۔ بلہ ایسائے یک ذرگوایین جامگے مَنت، کہ آییآ ہچ چاکے نیستآت، سرجم و یکگواپ ات۔ ²⁴ گزا آیان گون وت گوشت: «بیایت ایشیا ندرین، ایشیئے سرا پال^w جنین، بچارین بارین کئے کثیت؟» ہما داب کہ ہڈائے پاکین کتاب گوشتیت، ہما ڈٹولا بوت:

«منی پُچش وتی

نیاما بہر کرتنت و

جامگے سرا

پال جتیش۔»^x

یٹوجیان ہم ہمے کار کرت۔

²⁵ سلیبئے نژیکا ایسائے مات، گون وتی گہار، کلبیپاسے جن مریم و مریم مجدلیہا اؤشتاتگآت۔ ²⁶ وهدے ایسایا وتی مات دیست کہ ہما دؤستین مریدے کزا اؤشتاتگ، گون ماتا گوشتی: «او بائک! اے تتیے چُک انت۔» ²⁷ زَندا گون وتی مریدا گوشتی: «اے تتیے مات انت۔» آ مریدا، چہ ہما ساہتا رند مریم وتی لؤگا برت۔

ایسا ساہ دنت

(متا 27:45-50؛ مرقاس 15:33-37؛ لوکا 23:44-46)

²⁸ نون ایسایا دیست کہ سچھین چیز سرجم بوتگآنت و پمیشکا کہ پاکین کتابے ہبر سرجم بننت، گوشتی: «تئیگ آن۔»^y ²⁹ چہ ٹرپشین شرابا پَرین کونزگے اؤدا ایز ات۔ آیان یک ایشپنجے زرت و شرابین کرت، دارتے سرا بست و ایسائے لُتان پر مُشت۔ ³⁰ وهدے ایسایا شراب دپ جت، گوشتی: «ہلاس بوت!» زَندا سَری جُهل ایز آورت و ساہی دات۔

ایسایا نیزیہ جنت

³¹ آ رُوج، جُمہ و سرگوزے اییدے تئیاری گرگے رُوج ات۔ پمیشکا یھودیان نلؤت دار کشتگتینانی جُون و جَسَد، آ مزنین شَبْتئے رُوجا سلیبئے سرا لُونجان بننت۔ پمیشکا چہ پیلاتوسا لؤتیش آ سئینانی ٹانگان بہرؤشنت و چہ سلیبانی سرا ایز بگینجت۔ ³² گزا پنوجی دیمآ آتکنت و آ دوتنانی پادش پرؤشنتت کہ گون ایسایا سلیب کشگ بوتگانتت۔ ³³ ایسائے کزا کہ آتکنت، دیستش ساہی دانگ۔ پمیشکا آییئے پادش نہرؤشنتت۔ ³⁴ بلہ چہ یٹوجیان بکینا، نئیزھے ایسائے پھلوگا جت و ہما دمانا چہ آییئے جونا ہوناپ در آتک۔ ³⁵ آکس کہ وت اے چیزانی شاہد بوتگ، اے ہبران گوشتیت و آییئے شاہدی راست انت۔ آ زانت کہ راستین گوشتیت تان شما ایمان بیاریت۔ ³⁶ اے کار، ہما ڈٹولا بوت تان پاکین کتابے ہبر سرجم بیبت کہ گوشتیت: «آییئے ہچ ہڈے پرؤشگ نبیت۔»^z ³⁷ پاکین کتاب، دگہ یک جاگھے ہم گوشتیت: «آ ہما کسا چارنت کہ نئیزھش جتگ۔»^a

^w19:24 پال، لاری، بے و شرتبندی۔

^x19:24 زبور 22:18۔

^y19:28 بچار: زبور 22:15؛ 69:21۔

^z19:36 ذرگوز 12:46۔

^a19:37 زکریا نبیئے کتاب 12:10۔

^d34:34 بیکیساس، بزآن سک باز، بے اندازہ، بیہساب۔

^e5:4 بزآن آکوبا وتی ڈگار پہ ایسپا دانگآت۔

^f6:4 آسلیگین یونانی نیشتانک گوشتیت: «ششمی ساہت۔»

^g12:4 گورُم، بزآن گوکانی رُمب۔

³⁷پيلاتوسا گوشت: «آچه، تنو بادشاهے ائے؟!» ایسایا گوشت: «تنو وت گوَشگا ائے کہ من بادشاهے آن. من پیدا بوتگ و دنیايا آتَکگان کہ په راستیا گواهی بدئیان. هرکسا کہ راستی دۆست بیت، منی هبران گوَش داریت.»³⁸ پیلاتوسا دزاینٔت: «راستی چی اِنت؟» ایشیے گوَشگا و رَند، پیلاتوس پدا یهودیانی کِزا شت و گوشتی: «من په اے مردا هج مٔیارے نَگندان. ³⁹ بله گون شمے رسما، من سَرگوژتے اییدئے روچا، یک بندیگه په شما آزات کنان. لؤئیت یهودیانی بادشاهه په شما آزات بکنان؟»⁴⁰ آ سَجھینان کوکار کرت: «نه، آییآ نلؤٔئین! باراباسا آزات کن!» باراباس، یک یاگیه آت.

یهودیانی کینگ و پیلاتوسے دودلی

(مٽا 27:27–31؛ مَکاس 15:16–20)

¹ آ وهدی، پیلاتوسا هُکم دات ایسایا شَلَاک و هٔنیزران بجننت.² پئوچیان چه دُنَگر و کُننگان تاجے جوژینٔت و ایسائے سرا اِبر کرت، بادشاهی جَمورنَگین کباھے هم گوزا داتش.³ آییے کِزا آیآن و گوشان اتنت: «دُرود و دُزهبات،^۱ او یهودیانی بادشاه!» شهمأش تم هج ت. ⁴ پیلاتوس پدا یهودیانی کِزا آتک و گوشتی: «بچارِیت، شمئے کِزا کارانی تان برانیتت کہ من په آییآ هج مٔیارے نَگندان.»⁵ ایسا کہ آییآ کُنثَگین تاجے سرا و جَمورنَگین کباھے گوزا آت، دُئا در آتک. پیلاتوسا گوشت: «بچارِیت، اے مرد هِمِدا اِنت!»⁶ وهدے مزنین دینی پیشوایان و آیانی سپاهیگان آ دیست، کوکارِش کرت: «سَلیبی کُش! سَلیبی کُش!» پیلاتوسا گوشت: «شما وت آییآ سَلیب بکَشِیت. من هج وژپن مٔیارے په آییآ نَگندان.»⁷ یهودیان گوشت: «مارا شَرِیتے هست اِنت که آییے رهبندانی ردا،^۸ باید اِنت کُشگ ببیت، چیا که گوشتگی: «من هُدائے چُک آن.»»

⁸ وهدے پیلاتوسا اے اِشکت، چه پیشا گیشتر تُرسی دلا نِشت.⁹ وتی کوٓث و کلاتا شت و چه ایسایا جُستی کرت: «تنو چه کجا ائے؟» ایسایا پَسَمو نdat. ¹⁰ پیلاتوسا گوشت: «منا پَسَمو ندئیے؟ تنو نزانئے که تئیی آزاتی و سَلیب کَشَگئے اِهتیار منی دستا اِنت؟»¹¹ ایسایا پَسَمو دات: «اگن هُدایا ترا اے اِهتیار مدانٔین، منی سرا ترا هج واک و اِهتیارے نیست آت. بله، هما که منا تئیی دستا داتی، گیشتر مٔیاربار اِنت.»¹² چه اِد و رَند، پیلاتوسا آییے آزات کنگئے جُهَد کرت، بله یهودیان کوکار کرت: «اگن اے مردا آزات بکنئے، کئیسرئے دۆستواه نءائے. هرکس وتا بادشاه برانت و بلیکیت، کئیسرئے دژمن اِنت.»

¹³ وهدے پیلاتوسا اے اِشکت، ایسایی دُئا آورت و وت یک جاھے په هُکم کنگا نِشت که آییآ «سِئِگپَرَش» گوشتن، په آرامی زبانا «جِباتا» بیت.¹⁴ سَرگوژتے تئیارِیے روچتے نِمرؤچا،^۷ پیلاتوسا گون یهودیان گوشت: «بچارِیت، شمئے بادشاه هِمِدا اِنت!»¹⁵ بله آیآن کوکار کرت: «گاری کن! گاری کن! سَلیبی کُش!» پیلاتوسا گوشت: «پکا شما لؤئیت که شمئے بادشاهه بکُشان؟» مزنین دینی پیشوایان گوشت: «چه کئیسرا آئید، مارا دگه بادشاهے نیست.»¹⁶ آهرا، پیلاتوسا ایسا پئوچیانی دستا دات که آییآ سَلیبیے سرا بَدْرنجنت. گزا آیآن ایسا برت.

ایسا و سَلیب

(مٽا 32:27–37؛ مَکاس 15:21–26؛ لوکا 23:32–38)

¹⁷ ایسایا سَلیبیے کُنٔت بَدَّا آت و «کامپول» نامین جاگهپا برتِش، که آرامی زبانا «جُلُجاتا» گوَشگ بیت.¹⁸ هَمؤدا آآش زرت و سَلیبیے سرا دُرَتک. گون آییآ دگه دو مردمش هم سَلیب کَشَت، یکْے راستین و دومی چپین نِیمگا. ایسا، آ دوانیانی نیاما آت.¹⁹ پیلاتوسے هُکما، مٔیارنامگے نبشیش که سَلیبیے سرا دُرنجگ ببیت و آ نبشتگ اے دُئولا آت: «ایسا نابیری - یهودیانی بادشاه». ²⁰ چه یهودیان بازنِینا اے مٔیارنامگ وانٔ، چیا که ایسائے سَلیب کَشَگئے جاگه چه شهرا دور نهأت و په ایرانی، لاتینی و

وراکے آورتگ؟»³⁴ ایسایا گون آیآن گوشت: «منی وراک همیش اِنت که وتی رَه دئیوکتے واهگا برجاه بکنان و آییے کاران سرجم بکنان.³⁵ شما نگوَشیتت که په روَن و مؤشئے مؤسما اَنگت چار ماه پَشٔت کپتنگ؟ شَر دِلگوَش کنیت، شمارا گوشان، کِشاران بچارِیت و بگندِیت که ائون په رَوَنا رَسٔتگ و تئیار اَنت.³⁶ رُنوک وتی مَزَا گِیپت و بَر و سَمَرا په نمیرانٔین زندا مُج کنت، تان کِشوک و رُنوک هور گل و شادان بننت.³⁷ اِدا اے هبر راست اِنت که «یکْے کِشیت و دگرے رُئیت.»³⁸ من شمارا رِئوان دات تان هما بَر و سَمَرائی واهدن ببیت که شما په آیآن هج زهمتے هم نکَشَتنگ. دگران زهمت کَشَتنگ و شما چه آیانی کارا نَب و سوٓث گرت.»³⁹ آ شھرئے بازین سامیری مردمان پمیشکا ایسائے سرا ایمان آورت که آ جینِنا گواهی داتگ و گوشتنگ آت: «هر چیزے که تان اے وهدی من کرتگ آییآ منا گوشتنت.»⁴⁰ گزا سامیری ایسائے کِزا آتکنت و دزبندی اِش کرت که آیانی کِزا بمانیت. ایسا تان دو روچا گون همایان نِشت و ⁴¹ بازنینا آییے هبرانی سرا ایمان آورت.⁴² گون آ جینِنا گوشتِش: «نون ایوک و تنهنا تئیی هبرانی سرا باورمند نهاین، ما آییے جدئے هبر هم اِشکتنگ اَنت و دلجم این که آ په راستی جهانئے رَکِینوک اِنت.»

بادشاهے کاردارئے چُکئے دُرهبکشی^h

⁴³ دو روچا رَند، ایسا چه اژدا در کپت و جَلِیلا شت.⁴⁴ ایسایا وت گوشتنگ آت که: «هچ نبینا وتی شهر و هنکینا اِژت نیست.»⁴⁵ بله وهدے جَلِیلا رَسٔت، مردمان په دلِستکی وش آتک کرت، چیا که اییدئے روچان آ اوژشلیما اتنت و اژدا آییے کرتگین کارِش دیستگ اتنت.

⁴⁶ ایسا پدا جَلِیلئے میتنگ کانایا شت، همؤدا که آپی شراب کرتگ اتنت. بادشاهئے کاردارے هست آت که چُکْی، کِپَرناهومئے شهرا ناڈراه اِنت.⁴⁷ وهدے آ سَهیگ بوت که ایسا چه یهودیْها جَلِیلا آتکگ، آییے کِزا آتک و دزبندی کرتی که کِپَرناهوما بیئیت و آییے ناڈراهین بچکا بَرکِینیت که مَرکیگ اِنت.⁴⁸ ایسایا گون آییآ گوشت: «شما تان مَوْجزه و اَجَبٔین نشانی مگندِیت هج پئِیما ایمان تئیارِیت.»⁴⁹ آ مردا گوشت: «او واجه! بچکئے مرگا پیسَر بیا.»⁵⁰ ایسایا گوشت: «برئو تئیی چُک دُراة بیت.» آ مردا ایسائے هبر باور کرت و وتی لوگا شت.

⁵¹ اَنگت لوگا نَرَسٔتگ آت که نتوکران راهئے نیاما دیست و هالِش دات: «تئیی چُک دُراه بوتگ.»⁵² آییآ جُست گپت: «چه وهد و دمانا گهتر بوتگ؟» آیآن گوشت: «زی نِمرؤچا کَمے رَند،^۱ تپا یله داتگ.»⁵³ پتا زانت که اے وهد، هما وهد آت که ایسایا گوشتنگ آت: «تئیی چُک دُراة بیت.» گزا آییآ وت گون لوگئے سَجھین مردمان ایسائے سرا ایمان آورت.⁵⁴ چه یهودیْها، جَلِیلا که آتک، اے ایسائے دومی اَجَبٔین نشانی آت.

ناجوژپن مردیے دُرهبکشی

¹ کَمے رَندترا، ایسا په یهودیانی یک اییدیا، اوژشلیما شت.² اوژشلیما، یک دروازگنیے نَویکا، که آییآ پَسَے دروازگ گوشتن، تَلاوگے اُهست اِنت که چه پنچ گمبُدا جوژ بوتگ و آرامی زبانا آییآ ببیت هَسُدا گوشتن.³ اژدا بازین لَنگ، مُنڈ، کوور و ناڈراهے وپتنگ آت.^k

⁵ اے مردمانی نیاما یک مردے هست آت، سی و شش سال آت که ناجوژ آت.⁶ وهدے ایسایا آ مرد وپتگین هالتا دیست و زانتی که چه دِیریگین وهدیا ناڈراه اِنت، گوشتی: «تنو لؤئے وش و دُراه ببیے؟»⁷ آ ناڈراهه گوشت: «او واجه! وهدے آپ رُمبیت و رِئوان

^[1] 42:42 درهبکشی، بزآن دُراهی و سلامتیے بکشگ، اربی و پارسیا «شفا».

^[2] 52:41 اَسلیگین یونانی نبشتانک گوشتیت: «هپتی ساھت».

^[3] 2:42 تَلاوگ، بزآن هئوز.

^[k] 3:53 لهتین نوکین دزنبشتا گیش کنگ بوتگ: اژدا بازین لَنگ و مُنڈ و کوورین ناڈراه وپتگ اتنت و آپیے رئوانی و رُمبگئے اِنترار و ودارا اتنت. چیا که برے برے، هُداوندئے پرتِشتگے اے تَلاوگا آتک، آپن رُمبیتت و رِئوان کرت. آ وهدی، ائولی هر ناڈراهے گون هر پیمین ناجوژے که وتا مان آپا دئوز دات، دُراهے بوت.

^[1] 3:19 3: دُرود و دُزهبات، بزآن سلام و اَلِیک.

^[2] 7:19 7: بزآن مٔاباکا.

^[3] 14:19 14: اَسلیگین یونانی نبشتانک گوشتیت: «ششمی ساھتے وهد».

بیت، کسے نیست کہ منا تلاوگا دثور بدنت. تان من وتا برسینان، دگرے زوثر کُپْ کنت.»⁸ ایسایا گوشت: «پاد آ، وتی نیپادان بزور و برثو.»⁹ آ مرد ڈراه بوت، وتی نیپاد و گندلی زرتنت و راه کپت.

آ رُوچ شَبْتئے رُوچِ اُت. ¹⁰ پیمیشکا یہودی گون آ ڈراه بوتگین مردا گوشگا لگنتت: «مرّوچی شَبْتئے رُوچِ اُنت، ترا وتی گندلانی زورگ و رفوگئے هَکْ نیست.»¹¹ پَسغوی دات: «آ مردا کہ منا ڈراه کرت گوشتی: «پاد آ، وتی گندلان بزور و برثو.»¹² چہ آییَا جُستیت کرت: «کنیا ترا گوشتگ: «وتی گندلان بزور و برثو؟»¹³ بلہ ڈراه بوتگین مردا نزانن آ کئے اُت. چیا کہ ایسا مردمانی مِچبئے تھا چیر و اُندیم بوتگ اُت.

¹⁴ زَندا، ایسایا آ مرد مزنین پرستشگاها دیست و گوشتی: «نون کہ ڈراه بوتگئے، گناہ مکن. چُش مبیث کہ گنترین بلاھے تئیی سرا بکیپت.»¹⁵ آ مرد شت و گون یہودیان گوشتی: «آ کہ منا رَکبنتی، ایسا اُت.»¹⁶ یہودیان ایسا آزارَ سیننت، چیا کہ آییَا اے ڈٹولین کار، شَبْتئے رُوچِا کرتنت.¹⁷ بلہ ایسایا گون آیان گوشت: «منی پت اُنگت کار کنگا اُنت، من ہم کارَ کنان.»¹⁸ چہ اے کپان، یہودی پہ آییئے کُشگا تیزاستر بوتنت. چیا کہ شَبْتئے هُکمئے پرّوشگا اُبیء، آییَا هُدا ہم وتی جندئے پت زانت. اے ڈٹولا، وتا گون هُدایا برابری کرت.

هُدائے چُکئے اِھتیار

¹⁹ گُرا ایسایا گوشت: «باور کنپت کہ چُکْ و تسر هچ کارے کرت نکنت، پتئے کارانَ گندیت و آییانی زَندگیریا کنت. هر کارے کہ پت کنت، چُکْ ہم ہما کارا کنت.²⁰ چیا کہ پتا چُکْ دؤست اُنت و هرچے کہ وِت کنت، چُکا ہم سوچ دنت. آییَا دگہ مسترین کار ہم پیش داریت تان شما هئیران بنانیت.²¹ اِنچُش کہ پت مُردگان زندگ کنت و آیان زَندَ بکشیت، چُکْ ہم هرکسا کہ وت زندگ کنگ بلوئیت، آییَا زندگ کنت.²² پت هچکسیئے سرا شعور و هُکمے نثُریت، آییَا وتی دادرسیئے سَجھین اِھتیار چُکئے دستا داتگ اُنت،²³ تان سَجھین مردم ہما ڈٹولا کہ پتا اِزُت دینت چُکا ہم اِزُت بدینت. کسے کہ چُکا بے اِزُت کنت، پتا ہم کہ آییئے زہ دئیوک اُنت بے اِزُت کنت.

²⁴ «شمارا راستینَ گوشان، هرکس منی کپان بَشکنت و منی زہ دئیوکئے سرا ایمان بیاریت، نمیرانین زَندئے و اھندَ بیت و هچیر مئیارگ نبیت، بزآن آ چہ مَرکا رَکنگ و نمیران بوتگ.²⁵ باور کنپت، وھدے کثیت و اِنچُش اُنت کہ آ وھد اُتون بُنگیچ بوتگ، مُردگ هُدائے چُکئے تتوارا اِشکننت و هرکس کہ بَشکنت پدا زندگ بیت.²⁶ چیا کہ ہما ڈٹولا کہ پت زَندمانئے سَرچمگ اُنت، وتی چُکا ہم اے واک و توانی داتگ کہ زَندمانئے سَرچمگ ببیت.²⁷ دادرسیئے اِھتیارِ آییئے دستا داتگ، چیا کہ انسانئے چُکْ اُنت.²⁸⁻²⁹ چہ اِشیا هئیران و هَبَکَہ مبیث، وھدے کثیت کہ سَجھین مُردگ آییئے تتوارا اِشکننت و چہ وتی کیران دَر بنن، نیک کار پہ نمیرانین زَندا رثونت و بدکار، مئیارگ بئیک و سَرزنشئے جاگھا.

ایسائے بارثوا گواھی

³⁰ «من و تسر کارے کرت نکنان، وتی اِشکتگینانی سرا شعور و هُکمَ بَران و منی دادرسی بَرهَک اُنت. پرچا کہ وتی دلئے و اھگانی سرجم کنگئے پدا نہ اُن، وتی زہ دئیوکئے و اھگانی سرجم کنگئے زَندا اُن.³¹ اگن من وتی بارثوا وت گواھی بدئیان، منی گواھی اِھتبار و آرزشے نبیت.³² بلہ دگرے هست اُنت کہ منی بارثوا گواھِ دنت و مَن زانان کہ آییئے گواھی منی بارثوا باز پُراھتبار اُنت.³³ شما وتی کابید یھیائے کُرا رثوان دانتت و آییَا ہم پہ منی راستیا گواھی دات.³⁴ مردمانی گواھی مَن نلوثان، پہ شَمئے رَکبِنگا اے هیرانَ گوشان.³⁵ یھیا، چراکبئے ڈٹولا رۆک و دَرپشان اُت، شمارا ہم تان گونڈنن وھدیا آییئے نورئے چیرا شادمانی دؤست بوت.³⁶ «بلہ منا چہ یھیایا مسترین شاهد هست. هَمے کار کہ پتا منی دستا داتگ اُنت کہ سرجمِش بکنان و مَنِش کنان وت منی شاهد اُنت کہ منا پتا رثوان داتگ.³⁷ ہما پتا کہ منا رثوان داتگ، ہما وت منی گواہ و شاهد اُنت. شما هچر اُندیسنتگ و آییئے تتوار

پتْرُسے اِنکار

(متّا 69:26-70؛ مَرکاس 66:14-68؛ لوکا 54:22-57)

¹⁵ شَمون پتْرُس و دگہ مریدے ایسائے پدا رثوان بوت و شتنت. آ دگہ مریدا گون مسترین دینی پینشوایا پَچارۆکی هست اُت، پیمیشکا گون ایسایا مسترین دینی پینشوائے پینشجاھا پُرت.¹⁶ بلہ پتْرُس ڈنّا دَروازگئے نَزیکا اؤشتانگ اُت. گُرا آ مرید کہ گون مسترین دینی پینشوایا پَچارۆک اُت، ڈنّا در اُتک، دروازگپانین مؤلدائے گوشا چیزے گوشتی و پتْرُسی توکا برت.¹⁷ آ مؤلدا پتْرُسے نِیمگا دِیم تَرینت و گوشتی: «زانا، تتو چہ اے مردئے مریدان نہ ائے؟» آییَا گوشت: «نہ، نہ اُن!»¹⁸ ہزمتکار و سپاھیکان آسے رۆک کرتگ اُت، چیا کہ هئوا سارت اُت. آسے کُرا اؤشتانگ اُنتت و دست تاپگا اُنتت. پتْرُس ہم آییانی کُرا اؤشتانگ اُت و وتا تاپگا اُت.

چہ ایسایا جُست و پُرس

(متّا 59:26-68؛ مَرکاس 55:14-65؛ لوکا 63:22-71)

¹⁹ مسترین دینی پینشوایا چہ ایسایا، آییئے مرید و تالمیم و سَبکانی بارثوا لھتین جُست و پُرس کرت.²⁰ ایسایا پَسغو دات: «من سَجھینانی دِیمَا رۆشن و پکا گَپ و ہبر کرتگ. مُدام کنیسھان و مزنین پرستشگاھا، هَمؤدا کہ سَجھین یہودی مِچُ بنت، درس و سَبکن داتگ و هچیر پناہ و چیرکابی چیزے نگوشتگن.²¹ کُرا چیا چہ من جُست گُریے؟ چہ ہمایان جُست بگر کہ منی گَپ و ہبرش اِشکتگ اُنت. آ زاننت من چے گوشتگ.»²² ایسایا کہ اے ہبر کرتنت، یک سپاھیکے اؤدا اؤشتانگ اُت، ایسایے شَھماتے جت و گوشتی: «مسترین دینی پینشوایا اے ڈٹولا پَسغو دِییئے؟»²³ ایسایا دَراینت: «اگن من زَدين ہبرے کرتگ، منا مئیارگ بکن، اگن راستن گوشتگ، پہ چے جنئے؟»²⁴ کُرا هُتایا ایسا دست بَسکتا، مسترین دینی پینشوا، کیاپائے کُرا دِیم دات.

پتْرُس اُنگت ایسایا نَمَیت

(متّا 71:26-75؛ مَرکاس 69:14-72؛ لوکا 58:22-62)

²⁵ شَمون پتْرُس هَمؤدا اؤشتانگ اُت و دست تاپگا اُت. لھتینا گوشت: «زانا، تتو چہ آییئے مریدان نہ ائے؟» آییَا نَمَیت و گوشتی: «نہ، نہ اُن.»²⁶ چہ مسترین دینی پینشوائے ہزمتکاران یکے، ہما مردئے سیاد اُت کہ پتْرُسا آییئے گوش بَرَتگ اُت. آییَا گون پتْرُسا گوشت: «من وت ترا گون آییَا ہما باگا ندیست؟»²⁷ پتْرُسا پدا ہم نَمَیت. ہما دمانا، کرؤسا بانگ دات.

ایسا پیلاتوسئے دِیمَا

(متّا 11:27-26؛ مَرکاس 1:15-15؛ لوکا 1:23-5؛ 23:13-25)

²⁸ سَباھا ماھلّہ، ایسا اِش چہ کیاپائے کُرا رومئے والیئے کلالتا برت. یہود، آ کلالتا نَشنت کہ ناپاک مینت و سَرگوزئے ایبدئے وراکا وارن بکننت.²⁹ کُرا پیلاتوس اُتک و چہ آیان جُستی کرت: «اے مردئے سرا شَمئے بھتام چی اُنت؟»³⁰ آیان پَسغو تَرینت: «اگن مئیارگ مبیوتین ما تئیی کُرا نیپاورت.»³¹ پیلاتوسا گوشت: «اِشیا بریت و گون وتی شَریتا پہ اِشیا هُکم و شعورے بَبرِیت.» یہودیان گوشت: «مارا کَسبئے کُشگئے هَکْ و اِھتیار نیست.»³² آھرا، ہما ڈٹولا کہ ایسایا وتی مَرکئے بارثوا گوشتگ اُت، ہما داب بوت.³³ زَندا پیلاتوس، وتی کوژ و کلالتا شت و ایسایے هَمؤدا لوثائینت و گوشتی: «هئو! تتو یہودیانی بادشاہ ائے؟»³⁴ ایسایا گوشت: «اے تئیی جندئے گَپ و ہبر اُنت یا ترا اے ڈٹولا گوشتگِش؟»³⁵ پیلاتوسا گوشت: «زانا، من یہودیے اُن؟ تئیی وتی کثوم و مزنین دینی پینشوایان ترا منی کُرا اورتگ. چی اُت کرتگ؟»³⁶ ایسایا پَسغو دات: «منی بادشاھی، دنیایی بادشاھیے نہ اُنت. اگن منی بادشاھی دنیایی بادشاھیے بوتین، منی ہزمتکاران جُنگ کرت تانکہ یہودیانی دستا مکپان. بلہ منی بادشاھی دنیایی نہ اُنت.»

¹:5:9 شَبْتئے رُوچِ ہما شَمبہ اُنت، بزآن یہودیانی کار نکنگئے رُوچِ.

²⁰ «تھنا پہ اِشان دُوا نڪنان، پہ آمردمان ہم دُوا کنان کہ چہ اِشانی کُلئو و گواہیا منی سرا اِیمانَ کارنت، ²¹تانکہ آ سَجَّهَينَ یَکْ ببنٓت. او پت! ہما ڈئولا کہ تئو منی آرواہ و جینا اٿے و من تھییگا، آم ہم گون ما ببنٓت و جهان ايمان بياريت کہ تئو منا رثوان داتگ. ²²آ مزنی و شفوکت کہ تئو منا داتگأت من آیانا دات و رَسِيتَن تانکہ آی یکْ ببنٓت، ہما ڈئولا کہ ما یک اِينَ، ²³من آیانی جسم و جانا بمانان و تئو منیگا، تانکہ آ چہ ہمستکی و یکدلیا سرریچ ببنٓت. آ وهدی، جہاَنَ زانٓت کہ تئو منا رثوان داتگ و انچُش کہ تئو منا دؤست داشتگ، آآت ہم دؤست داشتگاآنت.

²⁴ «او پت! منی واہگ اِش اِنٓت، آ کہ تئو منا بَکشتگآنت ہمؤدا کہ من آن، گون من ہمؤدا یکجاہ ببنٓت، تان ہما شئوکتا بگدنٓت کہ تئو منا بَکشتگ، چیا کہ چہ جہانٿے جوژ بییگا پیسر ہم، تئو منا دؤست داشتگ. ²⁵ او اِڊلَين پت! هرچُنٓت کہ جہانا ترا نزانٓت و پَچاھ نڤياورٓت، من ترا زانٓت و پَچاھ آورٓت. نون اے ہم زانٓت کہ تئو منا رثوان داتگ. ²⁶من تئبی نام گون آیان پَچارِنٓت و اَنگت ہم پَچارِنَانی، تان ہما مِهر کہ ترا پہ من ہستاِنٓت، آیانی دل و جانا ہم بیبت و من آیانی دل و جانا بیان.»

ایسائے دزگیر کنگ

(مٿا 26:47-56؛ مَرکاس 14:43-50؛ لوکا 22:47-53)

18 ¹چہ اے ہبران و رَند، ایسا گون وتی مریدان کِڊرونٿے دَرگئے^o آ دستا شت. اژدا یک باگے هستأت، ایسا و آییے مرید همؤدا شتنت. ²یھودایا، کہ آییے دُرؤھوک Pآت، آ جاگہ زانٓت، چیا کہ ایسا و آییے مرید گیشتر همؤدا شتنت. ³گُوا، یھودایا ہکومتی پئوجی گون پرستشگاھے سپاہیگان، کہ چہ مزین دینی پینشا و پَریسانی نیمگا رثوان دئیگ بوتگانتت، زرت و ہما باگا برتنت.^۹ آیان چَراگ و کَنڈیل و سیلاھ گون آت. ⁴ایسایا زانٓت کہ آییے سرا چَوَینن کارے کپگی اِنٓت، دِیمَا شت و جُستی کرت: «کنیا شوہاژ کنیت؟» ⁵گوشٿش: «ایسا ناسیرِے پدا گردِین.» پَسئوی دات: «من آن!» یھودا، ایسائے دُرؤھوک ہم همؤدا آت. ⁶ وهدے ایسایا گوشت: «من آن،» آ پُشتا کِنزان کِنزان زمینا کِپنتت. ⁷ پدا گوشتی: «کئیی رَندا گردِیت؟» آیان گوشت: «ایسا ناسیرِے.» ⁸ ایسایا دَرانٿت: «من شمارا گوشت: من آن. اگن منی رَندا گردِیت، اِشان پلَیت کہ رثونٓت.» ⁹ ایسایا اے گوشت تان آییے پیسریگین ہبر سرجم بیبت: «آ کہ تئو منا داتگانتت، چہ آیان کَس تباہ و ہلاک نبوت.»^r ¹⁰ آ وهدی، شَمون پٿرُسا کہ زَھمے گون آت کَشٿت و مسترین دینی پینشوائے نئوکرٿے راستین گوشی گون زرتبے بست. نئوکرٿے نام مَلکوس آت. ¹¹ ایسایا گون پٿرُسا گوشت: «وتی زَھما جُنکَا؟کن! آ جاما نؤش مکنان کہ پتا منا داتگ؟»

ایسا مسترین دینی پینشوائے دیم پہ دیمَا

(مٿا 26:57؛ مَرکاس 14:53؛ لوکا 22:54)

¹² گُوا ہکومتی پئوجی و آیانی سرمستر و یھودی سپاہیگان، ایسا دزگیر کرت و مَھر و مَھکم بست. ¹³ ایسا اِش پیسرا هٿائے کِرا برت، کہ آ کیاپائے جنٿے پت آت. کیاپا آ سالا، مسترین دینی پینشا آت. ¹⁴ اے ہما کیاپا آت کہ گون یھودیان گوشتگاآنی: «کئومٿے جاھا، یک مردمیٿے مِرگ گھٿر اِنٓت.»

نہاشکتگ. ³⁸آییے ہبران شمئے دلا جاہ نیست، چیا کہ شما آییے رثوان داتگینٿے سرا باورَ نکنیت. ³⁹پاکین کتابان پَٿ و پؤلَ کنیت و وانیت، هٿیالَ کنیت کہ آیانی تھا نیرانٿین رَند هستاِنٓت، بلہ ہمے پاکین کتاب پہ من گواہی دئینت. ⁴⁰شما نلؤتیت منی کِرا بیات کہ شمارا اَبدمانٿین رَند بدٿیان.

⁴¹ «من مردمانی داتگین شان و شرپا نروران. ⁴²من شمارا جاہَ کاران و زانان کہ ہُدائے مِهر شمئے دلا نیستانت. ⁴³من پہ وتی پتے ناما آتگگان و شما منا نَمَٿیت، بلہ اگن کَسے وٿسر بیٿیت، آییَا مَنٿیت و وش آتَکْ کنیت. ⁴⁴ شما چہ یکدگرا مزنی و اِرٿَٿ زورِیت و آ اِرٿَٿ کہ چہ ہُدائے نیمگا کئیت، آییے شوہازا نہایت. گُوا چَوَن ايمان آورٿ کنیت؟ ⁴⁵ «گُمان مکنیت کہ من پتے دِیمَا شمارا مٿیارِیگ کنان. دگرے، بزان ہما موسا کہ چہ آییَا اُمٿتوار اِنٿت، آ شمارا مٿیارِیگ کنت. ⁴⁶اگن شمارا پہ موسایا باور بوتین، پہ منؤ ہم اِیمانَ آورٿ، چیا کہ آییَا منی بارثوا نِشتگ. ⁴⁷بلہ وهدے شمارا آییے نِشتگینانی سرا ايمان نیست، منی ہبران چَوَن باورَ کنیت؟»

پنچ ہزار مردما وراک دئیگ

(مٿا 14:13-21؛ مَرکاس 6:32-44؛ لوکا 9:10-17)

6 ¹ رَندا، ایسا خَلیلے مَزَن گورمٿے^m آ دستا شت، کہ تِریہٿے گورم ہم گوَشگ بیت. ² مردمانی مزینن رُمے آییے رَندا گون کپت، چیا کہ آیان چہ ایسایا ناڈراھانی دُرہبکشیے اَجَبٿین نشانی دیستگانتت. ³ گُوا ایسا کؤھیتے سرا شت و گون وتی مریدان همؤدا نِشت. ⁴ یھودیانی سَرگوزٿے ایبد نَرِیک آت.

⁵ وهدے ایسایا وتی چَپ و چاگرد چارت، دیستی کہ مردمانی مُچَے دِیم پہ آییَا پنداک اِنٓت. گون پیلِیُسا گوشتی: «نان چہ کجا بزورین کہ اے مردم وراک بورنت؟» ⁶ ایسایا اے ہبر پہ آییے اِمٿھان و چکاسگا گوشت، وت زانٿی چے بکت. ⁷ پیلِیُسا گوشت: «دوسد دینارٿے نانⁿ ہم بسَ نِبت، رُٿرے هرکس کُمک ہم بوارٓت.» ⁸ چہ آییے مریدان یکِئا کہ نامی اَنڈریاس آت و شَمون پٿرُسے برات آت، گوشت: ⁹ «یک بچکے ہیدا اِنٓت کہ پنچ جئوین نگن و دو ماہیگی گون، بلہ پہ رُمے مردما چے بنت؟» ¹⁰ ایسایا گوشت: «مردمان بنندارِیتِیت.» اؤدا بازین کاہ و سبزگے رُستگأت، مردم نِشتنت. چہ آیان کم و گیش پنچ ہزار مردین انتت. ¹¹ ایسایا نگن زرتنت، ہُدائے شگری گپت و نِشتگین مردمانی سرا بھری کرتنت. ماہیگ ہم انچُش، هرکسا ہمینچک کہ لؤٿت داتی.

¹² وهدے سَجَّهَين سیر بوتنت، گون مریدان گوشتی: «نانی کُرَکان و منتگین ماہیگان مُچُ و یکجاہ کنیت کہ زئوال مینٓت.» ¹³ گُوا نانش مُچُ و یکجاہ کرتنت، کہ چہ آپنچین جئوین نگنانی کُرَکان، دوازدہ سَپٿ پُرُ بوت. ¹⁴ مردمان کہ ایسائے اے موزِہ و اَجَبٿین نشانی دیست، گوشتش: «پہ دل اے ہما وادہ داتگین نبی اِنٓت کہ باید اِنٓت یک روچے جہانا بیٿیت.» ¹⁵ بلہ وهدے ایسایا زانٓت مردَم لؤٿنت پہ زؤر آییَا ببرنت و بادشاہ بکننت، گُوا چہ مردمان دور بوت و تھنا کؤھا شت.

ایسا آپے سَرُبرا گامَ جنت

(مٿا 14:22-33؛ مَرکاس 6:45-51)

¹⁶ روچے اِیزندا، مرید دِیم پہ گورما شتنت. ¹⁷ بؤجیگا^o نِشتنت و گورمٿے آ دستا، دِیم پہ کِپَرناھوما راہ گپنتت. تھار بوتگأت و ایسا اَنگت آیانی کِرا نِثیاتکگآت. ¹⁸ ترندین گواتے ہم کَشگا آت و چئول و مئوج چِست بوتنت. ¹⁹ وهدے کِساس پنچ تان شش

^[1] 1:6م مَزَن گورم، بزان دریاچہ

^[2] 7:6یک دینار، یک روچے مَزُ آت

^[3] 17:6و بؤجیگ، بزان لانچ، یکدار، کشتی

کیلو میٹر P دینما شنتت، دیستیش کہ ایسا آپے سرا گام جنان، دیم پہ بوجیگا پیداک انت۔ آیان تُرست۔²⁰ بلہ ایسایا گوشت: «مُترسیت، اے من آن.»²¹ لوتیش آیی بوجیگا بیارنت و انچش کہ آسوار بوت بوجیگ منزلا رست۔

²² اے دگہ رچا، ہما مردم کہ گورمے آ دینما منتگانتت، زانتیش چہ ہما بوجیگا ابید کہ مرید سوار بوتگانتت، دگہ بوجیگے اؤدا نیستات۔ ایسا آییے تھا نہات و مرید بے آییہ شتگانتت۔²³ زندا، دگہ لہتین بوجیگ چہ تیرتھا، ہما جاگھا آتک و رست کہ اؤدا ہداوندین ایسایا ہڈائے شگر گپنگات و مردمان نان وارنگات۔²⁴ وھدے مردمان دیست کہ نہ ایسا اؤدا انت و نہ آییے مرید، ایسائے شوہازا، بوجیگان سوار بوتنت و دیم پہ کپرناھوما شنتت۔

نمیرانین نان

²⁵ وھدے ایسایش گورمے آ دستا دیست، گوشتیش: «استاد! تتو کدی ادا آتکگے؟»²⁶ ایسایا آیانی پَسٹوا گوشت: «باور کنیت، شما پہ ایشیا منی زندا نکپتگیٹ کہ موزہ و اَجَبین نشانی دیستگانت، پمیشکا آتکگیٹ کہ نانوَ وارت و سیرلاپ بوتیت۔²⁷ بلہ پہ اے زوال بئیوکن وراکا جُھد مکنیت، پہ ہما دایمی وراکا جُھد بکنیت کہ نمیرانین زند بکشیت، ہما وراکا کہ انسانے چُک شمارا دنت۔ چیا کہ ہڈاین پتا آییے سرا وتی مَنگگے مُہر جتگ.»²⁸ گُرا جُستیش کرت: «مے کار و زمھواری چی انت؟ ہما کاران کہ ہڈا چہ ما لوثیت، آیان چون پورہ و سرجم بکنیت؟»²⁹ ایسایا پَسٹو دات: «آکارا کہ ہڈا چہ شما لوثیت، ایش انت: ہما کسے سرا ایمان بیارپت کہ ہڈایا راہ داتگ.»³⁰ آیان گوشت: «چونین اَجَبین نشانی پیش دارے کہ بگندین و تیبی سرا ایمان بیارپن؟ جے کنے؟³¹ مے پت و پیرکان گیابانا مَن و وارت، انچش کہ پاکین کتاب گوشت: «آییہ چہ آسمانا، نان رتوان دات کہ بورنت.»³² گُرا ایسایا گون آیان گوشت: «باور کنیت، آنان چہ آسمانا ایر آتکگات موسایا شمارا نانداتگات، اے منی پت انت، کہ چہ آسمانا آسلیگین نانا شمارا بکشیت۔³³ چیا کہ ہڈائے نان ہما انت کہ چہ آسمانا ایر آتکگ و جھانا زندمان دنت.»³⁴ نون گون آییہ گوشتیش: «او واجہ! اے نانا ہرودھ مارا بدے.»

³⁵ ایسایا گوشت: «ہستی و زندے نان، من آن۔ ہرکس منی کِرا کثیت ہجر شدیگ نبیت۔ ہرکس منی سرا باور بکنت ہجر تیبیگ نبیت۔³⁶ بلہ ہما ڈولا کہ گوشن، شما منا دیستگ و آنگت ایمان نیارپت۔³⁷ آ سَجھینان کہ پت منا بکشیت دیم پہ من کایت، ہرکس کہ منی کِرا کثیت، من آییہ چہ وت دور نکنان۔³⁸ من چہ آسمانا وتی واھگانی سرجم کنگا ایر نئیاتکگان، آتکگان تان وتی رَہ دئیوکنے واھگان سرجم بکنان۔³⁹ منی رَہ دئیوکنے واھگ ایش انت، ہما کہ منا داتگانٹی، یکے ہم چہ منی دستا مرثوت و آھرمانا آیان پدا زندگ بکنان۔⁴⁰ چیا کہ منی پتے واھگ ہمیش انت، ہرکس کہ چُکا گندیت و آییے سرا ایمان کاریت، نمیرانین زندے واھند بییت و من آھرمانا آییہ زندگ کنان۔»

⁴¹ گُرا یھودی پہ گلگ و ٹُندگ در آتکنت، چیا کہ آییہ گوشتگات: «من ہما نان آن کہ چہ آسمانا ایر آتکگ.»⁴² آیان گوشت: «اے مرد، ہمے ایسپے چُک ایسا نہانت کہ ما آییے پت و ماتا زانین؟ گُرا چون گوشت کہ «من چہ آسمانا ایر آتکگان؟»⁴³ ایسایا آیانی پَسٹوا گوشت: «اینچک مُرندیت و شکایت مکنیت۔⁴⁴ کس منی کِرا آتک نکنت تان ہما پت کہ منا راہی داتگ، آییہ منی نیمگا مچگیٹ و میاریت۔ گُرا، من آییہ آھرمانا زندگ کنان۔⁴⁵ نبیانی کتابان نیسیگ بوتگ: «سَجھین چہ ہڈایا درس و سَبک گرت.»⁴⁶ ہرکس کہ پتے ہیران بشکنت و چہ آییہ سَبک بگیٹ، منی کِرا کثیت۔⁴⁶ چش انت کہ کنا پت ندیستگ۔ تھنا ہمایا پت دیستگ کہ چہ ہڈائے نیمگا آتکگ۔⁴⁷ باور کنیت، آ کہ ایمان کاریت، نمیرانین زندے واھند بییت۔⁴⁸ ہستی و زندے نان، من آن۔⁴⁹ شمے پت و پیرپان گیابانا مَن وارت و مرتنت۔⁵⁰ بلہ من ہما نانے بارثوا ہبر کنگا آن کہ چہ آسمانا ایر آتکگ۔ اگن یکے آییہ

19:6P آسیلگین یونانی نشتانک گوشت: «بیست و پنج یا سی شتادیس.» یک شتادیس 190 میترے کساسا انت۔

31:69 مَن ہما نان انت کہ موسائے زمانگا، ہڈایا گیابانا پہ یھودیان ایر آورتگ۔

31:6F ڈرگوز 4:16 و زند؛ زبور 24-25۔

45:6F ایشیا نبیے کتاب 13:54؛ ارمیا نبیے کتاب 33:31 و زند۔

جھائے سرا بالادستی

²⁵ «تان اے وھدی، من گون شما پہ راز و رمز ہبر کرتگ، بلہ وھدے کثیت کہ دگہ پہ راز و رمز ہبر نکنان، تچک و پَدَر پتے بارثوا گون شما ہبر کنان۔²⁶ وھدے آ رُچ کثیت، شما منی ناما گرت و چہ ہڈایا لوثیت و مَن نکوشان کہ پہ شما چہ پتا لوتان۔²⁷ پت وت شمارا دوست داریت، چیا کہ منؤ دوست داشتگ و مَنتگو کہ من چہ ہڈائے نیمگا آتکگان۔²⁸ من چہ پتے کِرا آتکگ و اے جھانا سر بوتگان، ائون اے جھانا یلہ کنان و پتے گُورا رتوان.»²⁹ مریدان گون آییہ گوشت: «نون رُوشن و پکا، بے راز و رمز ہبر کنگا اے۔³⁰ نون دلجم این کہ تتو سَجھین چیران زائے و ترا ہچ زورت نہانت کسے چہ تتو جُستے بکنت۔ پمیشکا مارا باور انت، تتو چہ ہڈائے نیمگا آتکگے.»³¹ ایسایا پَسٹو دات: «نون شمارا باور انت۔³² بچارپت، یک وھد و ساھتے کثیت و آ وھد چہ ہمے ائون بُگیچ بوتگ، شما سَجھین شینگ و شانگ بییت و ہرکس وتی راھا رتوت۔ منا تھنا و ایوک یلہ دئییت، بلہ آنگت تھنا نہان، چیا کہ منی پت گون من گون انت۔³³ اے چیرن شمارا گوشتنت کہ گون من موزر بٹیگا شمارا سُهَل و آسودگی برسیت۔ جھانا شمارا درد و رنج رسیت، بلہ مُترسیت و دلیر بییت چیا کہ من اے جھائے سرا سوبین بوتان۔»

پہ مریدان دواھتیر

17 ¹ چہ اے ہبران و زند، ایسایا دیم پہ آسمانا چارت و گوشتی: «او پت! آ وھد و ساھت رستگ، وتی چُکا شان و شوکت بدے تانکہ چُک ترا اِزُت و شان بدنت۔² تتو سَجھین مردمانی اھتیار آییے دستا داتگ، تان ہما مردم کہ تتو آییارا بکشتگانت، آیان نمیرانین زند بدنت۔³ او یک و برھکین ہڈا! نمیرانین زند ہمیش انت کہ آ ترا برانت و تیبی رتوان داتگین ایسا مسیہا پَجَہ بیارنت۔⁴ آکار کہ تتو منی زمہ و اُکدھا اِشتگات، من سرجم کرت و جھانا تیبی مزنی و شوکت زاھر و پَدَر کرت۔⁵ او پت! ائون منا وتی بارگاھا شان و شوکت بدے، ہما شوکت کہ منا چہ اے جھائے جَوژنگا پیسر تیبی کِرا بوتگ۔⁶ «من تیبی نام، گون آیان پَجَارینت کہ تتو چہ اے جھانا گچین کرتگ و منی دستا داتگانت۔ آ تیبیگ انتت و تتو منا دانت۔ آیان تیبی ہبرانی سرا کار کرتگ۔⁷ ائون آیان زانت، آ چیز کہ تتو منا داتگانت، پہ راستی چہ تیبی نیمگا انت۔⁸ چیا کہ آ ہبر کہ تتو منا گوشتگ من پہ آیان سر کرتنت و آیان ہم مَیت۔ نون آیان پہ دل زانت کہ من چہ تیبی نیمگا آتکگان و باور کننت کہ تتو منا رتوان داتگ۔

⁹ «من پہ آیان دوا کنان، پہ سَجھین جھانا نہ۔ من پہ آ مردمان دوا کنان کہ تتو منی دستا داتگانت، چیا کہ تیبیگ انت۔¹⁰ آ کہ منیگ انت، آ سَجھین تیبیگ انت، آ کہ تیبیگ انت، منیگ انت و منی شان و شوکت چہ آیان زاھر و پَدَر بوت۔¹¹ من چہ اِد و رند اے جھانا نمانان، بلہ آ آنگت جھانا انت و من تیبی کِرا کایان۔ او پاکین پت! گون ہما نامے زور و توانا کہ تتو منا داتگ، آیانی نگھپانیا بکن تانکہ یک ببنت، ہما وڑا کہ ما یک این۔¹² تان وھدے کہ من گون آیان بوتگان، گون ہما نامے زور و توانا کہ تتو منا داتگ، آیانی نگھپانی اُن کرتگ۔ چہ آیان یکے ہم تباہ و ہلاک نبوت، آبیڈ چہ ہما یکینا، کہ وت ہلاکتے لاکھ آت، تان ہما چیز پورہ و سرجم بییت کہ پاکین کتاب گوشتیت۔

¹³ «ائون تیبی گُورا کایان۔ چہ جھائے یلہ دئیگا پیسر، اے ہبران گوشان تانکہ آچہ منی شادمانیا سرپیچ ببنت۔¹⁴ من تیبی ہبر پہ آیان رسینت۔ پمیشکا کہ آ، اے دنیایی نہانت دنیا چہ آیان نپُرت کنت، انچش کہ من اے دنیایی نہان۔¹⁵ تیبی بارگاھا اے دوا یا نکنان کہ آیان چہ دنیایا ہبر، دوا کنان کہ آیان چہ شِر و شیتانا برکین۔¹⁶ ہما ڈولا کہ من اے دنیایی نہان، آ ہم نہانت۔¹⁷ آیان گون وتی راستیا پاک بدار، تیبی ہبر راستی انت۔¹⁸ ہما ڈولا کہ تتو منا جھانا رتوان دات، من ہم آ، جھانا رتوان کرتنت۔¹⁹ ائون پہ ہمایانگی وتا گون پاکی و پلگاری تیبی سبُردہ کنان، تانکہ آ ہم گون راستیا پلگار و ہڈائے سبُردہ ببنت۔

33:16P سوبین، بران پیروز، کامیاب۔

(بے سئوب چہ من نپُرتش کرتگ،^m اے ڈٹولا راست و پَدَر بوت. ²⁶ بلہ وهدے شمئے ہما پُشت و پناہ کُئیت، بزآن راستیئے پاکین روہ کہ آییئے سَرچمگ پت اِنت و منی چہ پتئے نیمگا رثوان کُنان، ہما منی بارثوا گواہی دنت. ²⁷ شما ہم منی گواہ و شاہد بیت، چیا کہ چہ ہما بُنگیجا گون من گون بوتگیت.

16 ¹ «اے چیرُن گون شما گوشنتت کہ شما مَنگلیت و رَد مَعوریت. ² بزانیئت کہ شمارا چہ پرستشگاہ و کنیسہان دَر کُنتت. یک وهدے کئیت، آ کَس کہ شمارا کُشیت، گُمان کنت گون وتی اے کارا پھ ہدایا ہرمت کنت. ³ اے کاران گون شما کُنتت، چیا کہ نہ پتا زاننت و نہ منا. ⁴ اے ہیرُن شمارا پمیشکا گوشنتت کہ وهدے چُش بوت، منی گوشنگین ہبرانی ہئیال و ترانگا بکپیت. اے چیرُن چہ ائولا گون شما نگوشنتت، چیا کہ من وت گون شما گون اتان.

ہُدائے پاکین روہئے کار

⁵ «اُنون وتی رَہ دئیوکئے کِزا رثوان بلہ چہ شما ہچکس جُست نکنت کہ: «کجا رثوئے؟» ⁶ شمئے دل چہ گما پُر بوت، چیا کہ من اے ہبر گون شما گوشنتت. ⁷ بلہ راستین گوشان کہ منی رثوگ پہ شما شرتر اِنت. چیا کہ اگن مَرثوان، شمئے پُشت و پناہ شمئے نیاما نیثیت، بلہ من رثوان و آییآ پہ شما رثوان کُنان. ⁸ وهدے آ کئیت، جہانا گناہ و پھریزکاری و اَدل و ہُکمئے بارثوا سہیگ و مٹیاریگ کنت. ⁹ گناہا پینش داریت، چیا کہ منی سرا ایمانش نثیاورت؛ ¹⁰ پھریزکاریا پَدَر کنت، چیا کہ من پتئے کِزا رثوان و شما دگہ برے منا نگندیت؛ ¹¹ اَدل و ہُکما پَجارتینیت، چیا کہ اے جہائے نالاہکین سردار، شیتان مٹیاریگ کنگ بوتگ. ¹² بازین چیزے ہست کہ باید اِنت گون شما بگوشان، بلہ شمارا اے وهدی آیانی اِشکنگے واک و توان نیست. ¹³ آ کہ راستیئے روہ اِنت، کئیت. آ شمارا پہ سرجمین راستیا زہدیرئی کنت. پرجا کہ وِتسر چیزے نگوشیت، تھنا چہ ہما چیزان ہبر کنت کہ اِشکنت و شمارا چہ دیما آیوکین چیزان سرپد کنت. ¹⁴ آ منی شان و شعوکنا پَدَر کنت، چیا کہ ہر ہال و ہبرے کہ چہ من گپیت، شمارا سہیگ کنت. ¹⁵ ہرچے کہ منی پتا ہست، منیگ اِنت. پمیشکا گوشنن کہ پاکین روہ چہ من گپیت و شمارا سہیگ کنت.

گم و شادھی

¹⁶ «کَمین وهدیا رَند، منا نگندیت بلہ پدا، کُمکے رَندترا منا گندیت.» ¹⁷ گُزا چہ مریدان لھتینا گون یکدگرا گوشت: «چیا گوشیت: «کَمین وهدیا رَند، منا نگندیت بلہ پدا، کُمکے رَندترا منا گندیت،» یا اے ہبر کہ آ گوشیت: «پتئے کِزا رثوان،» آییئے مکسد چی اِنت؟» ¹⁸ آ وتمانوت گوشگا اتنت: «اے (گونڈین وهد، کہ آییئے بارثوا ہبر کنت، چی اِنت؟ ما زانین چے گوشیت؟» ¹⁹ ایسایا زانت کہ اے بارثوا چہ من جُست کنگ لؤئنت. گُزا گوشتی: «شما منی ہمے ہیرئے بارثوا گون یکدومیا جُست و پُرسا اِیت کہ من شمارا گوشت: «کَمین وهدیا رَند دگہ برے منا نگندیت، بلہ پدا، کُمکے رَندترا منا گندیت. شمئے گپ و ثران ہمے بارثوا اُنت؟» ²⁰ باور کئیت و بزانیئت کہ شما اَرس رنجیت و یک گم و اَندوہینا کپیت، بلہ جہان شادھی کنت. شما گُمناک و پُرسیگ بیت، بلہ شمئے اے گم پہ شادمانیا بدل بیت. ²¹ یک جنینے وتی چلکئیے وهدا درَہ کُشیت، بلہ انچُش کہ نُکک پیدا بیت، وتی دردان شموشیت، پمیشکا کہ نوکین انسانے پیدا بوتگ. ²² شما ہم ائون، ہمے ڈٹولا گُمناک اِیت، بلہ شمارا پدا گندان. آ وهدی، شادمان بیت و شمئے وشیان ہچکس پچ گپت نکنت. ²³ آ رَوچا دگہ چیزے چہ من جُست نکنیت. باور کئیت، ہرچے پہ منی ناما چہ پتا بلؤئیت، شمارا دنت. ²⁴ تان اے وهدی شما چیزے پہ منی ناما نلؤتنگ، بلؤئیت تان شمارا برسیت و شمئے شادمانی سرجم و سرریچ بییت.

بوارت، ہجیرَ نمریت. ⁵¹ من ہما زَند بکشونکین نغن آن کہ چہ آسمانا اِیر آتکگ، ہرکس کہ اے نانا بوارت، تان اَبد زندگ مانیت. اے نانا کہ من دئیان، منی جندئے جسم و جان اِنت کہ آییآ پہ جہائے مردمانی زَندا نَدَر کُنان.» ⁵² نون، یھودیان پہ چیزہ و ڈپجاک وتمانوتا گوشت: «اے مرد چوَن وتی جسم و جانا دنت، کہ ماای بورین؟» ⁵³ ایسایا گوشت: «شمارا راستین گوشان، اگن انسانے چُکئے جسم و جانا، بزآن منی جسم و جانا مَعوریت و منی ہونا مَنوشیت،^ا شما پہ نمیرانین زَندا نرسیت. ⁵⁴ ہرکس منی جسم و جانا بوارت و منی ہونا بنوشیت، نمیرانین زَندئے واہند بیت و آہرزمانا من آییآ زندگ کُنان. ⁵⁵ چیا کہ منی جسم و جان، اَسلیگین وراک و منی ہون، اَسلیگین زَنداپ اِنت. ⁵⁶ ہرکس منی جسم و جانا بوارت و منی ہونا بنوشیت، آ منی ارواہ و جبینا^ا مانیت و من آییثیگا. ⁵⁷ ہمے پئیما کہ نمیرانین پتا منا رثوان دات و من چہ آییئے نیمگا زندگ آن، ہرکس منی جسم و جانا بوارت، چہ منی نیمگا زندگ مانیت. ⁵⁸ اے نان کہ چہ آسمانا اِیر آتکگ، آ نان نہانے کہ شمئے پت و پیرتبان وارث و مرتنت، چیا کہ ہرکس اے نانا بوارت، تان اَبد زندگ مانیت.» ⁵⁹ ایسایا اے چیز ہما وهدا درس و سَبک دانتت، کہ کپرناہومئے کنیسہا^ا اُت.

پُترسئے مَنگ و گواھی

⁶⁰ بازین مریدیا اے ہبرانی اِشکنگا رند، گوشت: «اے سَبک سَک گُران اُنت، کئے اِشان مَئِت کنت؟» ⁶¹ وهدے ایسایا مارِث^ا کہ آییئے مرید، چہ اے ہبرا نالنت و شکایت کُنتت، گوشتی: «شمارا اے ہبر تفورینیت؟ ⁶² اگن انسانے چُکا بگندیت کہ پہ وتی ائولی جاگھا بُزاد رثوٹ، گُزا چے کئیت؟ ⁶³ اے روہ اِنت کہ زَندمان دنت، جسما سوٹ و پایدگے نیست. اے ہبر کہ من گون شما گوشنتت، روہ و زَند اُنت. ⁶⁴ بلہ چہ شما لھتینا باور نیست.» چیا کہ ایسایا آ مردم کہ باورش نیست اُت چہ بیتھا پَجَاہ اُورتنت و زانتی کئے اِنت ہما کہ رَندا آییا ڈرؤہیت^x و دژمنانی دستا دنت. ⁶⁵ گُزا گوشتی: «پمیشکا من گوشت کہ کَس منی کِزا اُتک نکنت، تان وهدے کہ منی پت ایمانئے سٹوگاتا آییا مَبکشیت.»^y ⁶⁶ زَندا، بازین مریدیا ایسا یلہ دات و آییئے ہمراھی نکرت. ⁶⁷ گُزا ایسایا چہ وتی دوازدهین مریدان جُست کرت: «بارین، شما ہم منا یلہ کئیت؟» ⁶⁸ شمون پُترسا پَسٹو دات: «اُو ہداوند! کئیی کِزا برئوین؟ نمیرانین زَندئے گال و ہبر تئیی کِزا اُنت و ⁶⁹ مارا باور اِنت و زانین کہ تتو ہُدائے ہما پاکین ائے.» ⁷⁰ ایسایا گوشت: «من، شما دوازدهین گچین نکرتنت؟ انچُش ہم زانان کہ چہ شما یکے، ایلیسے.» ⁷¹ آییئے مکسد شمونئے چُک، یھودا اِسکریوتی اُت. چیا کہ آ چہ دوازدهین مریدان یکے اُت و ایسایا ڈرؤہگی و دژمنانی دستا دئیگی اُت.

ایسا گون براتان

7 ¹ زَندا، ایسایا جلیلا تر و تاب کرت. یھودی آییئے کوشئے رَندا اتنت، پمیشکا نلؤئتی یھودیہا بمانیت. ² انچُش کہ یھودیانی کاپارانئیکاپارانئیی^د اییدکاپارانئیی^د زَند، ³ ایسائے براتان گون آییا گوشت: «اے جاہا پَل و یھودیہا برئو، تان ہما کاران کہ تتو کئے، تئیی مرید بگندنت. ⁴ کسے کہ نامدارئ لؤئیت، پہ چیرکایی کار نکنت. تتو کہ اے کاران کئے، پَل کہ سچھین

^{61:53} ادا، جانئے ورگ و ہونئے نوشگا یک روہانیین مانایے ہست.

^{64:56} جبین، بزآن وجود، درون، زمیر، وجدان.

^{67:59} کنیسہ، بزآن یھودیانی پرستشگاہ.

^{67:61} مارگ، بزآن مہسوس کنگ.

^{67:64} درؤہگ، بزآن پہ رپک رَد دئیگ، اربی و پارسیا «خیانت».

^{67:65} البت، باید اِنت بزانیئن ہُدائے واہگ اِش اِنت کہ سچھین مردم ایسائے کِزا بیابنت. بچار: پہ تیموتادوسا پوئسئے ائولی کاگد، بھر 2، بند 4.

^{72:2} کپار، کاپر، کپر.

دنیا ترا بگندیت.»⁵ چیا کہ براتان ہم پہ آییآ باور نیست‌آت. ⁶ ایسایا گون آیان گوشت: «آنکت آ وهد پہ من نرستگ، بلہ پہ شما هر وهد شرّ انت. ⁷ دنیا چه شما نپُرت نکنت، بلہ چه من نپُرت کنت، چیا کہ من آییئے بارثوا گواہی دئیان کہ آییئے کار سیل و گندہ آنت. ⁸ شما پہ اے اییدا برثویت، من ائون اے اییدا نئیابان، چیا کہ منی وهد آنکت نرستگ.»⁹ ایسایا اے ہبر گون آیان گوشت و جلیلا منت.

ایسا اورشلیما رثوت

¹⁰ ایسائے برات کہ پہ اییدا اورشلیما شتنت، رندا آییئے جند ہم ہمؤدا شت، بلہ مردمانی چمدیدا نثُت، چیزکایی شت. ¹¹ اییدئے روظان، یہودی آییئے شوہازا اتنت و جُست و پُرسیش کرت کہ: «آ کجا انت؟»¹² آییئے بارثوا مردمانی نیاما پہ چیزکایی بازین گوش و گوئے هست‌آت، لہتین گوشگا ات: «آ شَرین مردے.» دگہ لہتین گوشگا ات: «مردمان رپینیت و گُمرآ کنت.»¹³ بلہ چه یہودیانی تُرسا، کسبنا سرزاهرا ہچ نگوشت.

¹⁴ اییدئے نیامی روظان، ایسا مزین پرستشگاہا شت و درس و سبک دئیگا گُلائش بوت. ¹⁵ یہودیان گون ہئیرتے گوشت: «اے مردا نثوانتگ، اینچک زانتکاری چه کجا آورتگی؟»¹⁶ ایسایا آیانی پَسُخوا دزانت: «اے چیزان کہ من سبک دئیان منی نہ‌آنت، چه منی زہ دئیوکے نیمگا آنت. ¹⁷ هرکس کہ بلوثیت ہڈائے واہگان سرجم بکنت، زانت کہ منی سبک ہڈائیک آنت یا من چه وت ہبر کنان. ¹⁸ هرکس کہ وتسر ہبر کنت، پہ وتی مزینے پیش دارگا ہبر کنت. بلہ آ کس کہ وتی زہ دئیوکے شان و شوکتے لوٹوک بیت، تچکین مردمے و آییآ ناراستی نیست. ¹⁹ زانا، موسایا شریت شمارا نداد، ہما شریت کہ چه شما کس آییئے سرا کار نکنگا انت؟ پہ چه لوٹیت منا بکشیت؟»²⁰ مردمان گوشت: «ترا جن پر انت، کتے ترا کُشیت؟»²¹ ایسایا آیانی پَسُخوا گوشت: «من تھنا یک کارے کرتگ و شما سَجھین چز ہبکہ و ہئیران منگیت. ²² موسایا چُگانی سُنّت کنگ شمارا دات، هرچنت کہ اے کار چه موسایا بُنکیچ نبوتگ‌آت و چه کتومے پت و پیرپان آت و شما شتتے روظا، وتی مردپن چُگان سُنّت کنیت. ²³ نون اگن پہ موسائے شریئے نپروشاگشا شما شبتے روظا مردپن چُگان سُنّت کنیت، چیا منی سرا زھر گپتکیت، کہ شبتے روظا یک مردمے پہ سرجمی ڈرہبکشی اُن کرتگ؟»²⁴ زاهرا مچاریت و شئور مِرتیت، وتی ہُکم و شئوران پہ انساپ بکنیت.»

بارپن، ایسا ہما مسیہ انت؟

²⁵ گُرا اورشلیمے لہتین مردم گوشگا ات: «اے ہما نہ‌انت کہ آییئے کُشگے رندا آنت؟»²⁶ بچاریت، تچکاتچک و سرزاهرا ہبر کنگا انت و آییآ ہچ نگوشت، بارپن راجے سروک دلجم بوتگ‌آنت کہ اے ہما وادہ داتگین مسیہ انت؟²⁷ ما زائین کہ اے مرد چه کجام ہند و دَمگا انت، بلہ وهدے مسیہ جاہ جنت، ہچکس زانت آ چه کجا کنیت.»²⁸ ہمیشکا، وهدے ایسایا مزین پرستشگاہے تھنا سبک دات، گون بُزین تئورآے گوشتی: «شما منا پچاہ کاریت و زانیت کہ چه کجا آن، بلہ من وتسر نثیاتگان، منی زہ دئیوک ہما راستین ہُدا انت و شما آییآ زانیت. ²⁹ من آییآ زانان، چیا کہ چه آییئے نیمگا آتگان و ہماییا منا راہ داتگ.»³⁰ ہسے وهدا، آیان لوٹت ایسایا دزگیر بکننت، بلہ ہچکسا آییئے نیمگا دست نشہارت، پرچا کہ آنکت آییئے وهد نرستگ‌آت. ³¹ بلہ بازینیا آییئے سرا ایمان آورت و گوشت: «وهدے مسیہ جاہ جنت، چه اے مردا گپشترین موزہ و اَجبتین نشانی کاریت؟»

ایسائے بندی کنگے کوشش

³² آگپ و ہبر کہ مردمان چیزکایی ایسائے بارثوا گوشتنت، پرسیبان إشکنتت. گُرا مزین دینی پیشوا و پرسیبان پہ ایسائے دزگیر کنگا، پرستشگاہے سپاہیک رثوان دانتت. ³³ آ وهدی ایسایا گوشت: «من پہ یک کُشکین وهدیا شمے نیاما آن و زندا وتی زہ دئیوکے کُرا رثوان. ³⁴ شما منی شوہازا گردیت، بلہ منا ودی کرت نکنیت و آ جاہا کہ من رثوان، شما آتک نکنیت.»³⁵ گُرا یہودیان گون یکدگرا گوشت: «کجا رثوگ لوٹیت کہ ما آییآ در گیتک نکنیں. بارپن، ہما یہودیانی کُرا رثوت، کہ یونانیانی نیاما

ہما پاکین روہ انت کہ پتی پہ منی ناما رثوان کنت. آ، سَجھین چیزان شمارا سوچ دنت. ہما ہبر کہ من گون شما گوشتگ‌آنت، شمارا آیانی یات و تُرانگا پرنیت.

²⁷ «من شمارا دلجمی و آسودگی دئیان، وتی آرامی و آسودگی شمارا بکشان. جھانا اے واک و توان نیست ہما آسودگی شمارا بدنت کہ من دئیان. نگران و دلنپرکہ مبیت. ²⁸ شما إشکت من گوشت کہ رثوان، بلہ پدا شمے کُرا پَر تزان. اگن من شمارا دؤست بوتپنان، چه اے ہبرا شادان بوتیت کہ من پتے کُرا رثوان، چیا کہ پت چه من مستر انت. ²⁹ ہمیشکا، چه اے کارے سرجم ہشیکا پیسر گوشن کہ وهدے چُش بیت، ایمان بیاریت. ³⁰ چه اِد و رند، گون شما باز ہبر نکنان، چیا کہ اے جھائے نلاہکین سردار، شیتان کیت. آییآ منی سرا ہچ واک و زورے نیست. ³¹ من بس ہما کاران کنان کہ پتا منا ہُکم کرتگ، تان جھان بزانت کہ منا پت دؤست انت. پاد آیت، چه ادا برثوین.

انگورے اسلیگین درچک

¹ «من انگورے اسلیگین درچک آن و منی پت باگپان انت. ² منی ہر ٹالے کہ بر مٹیاریت، آییآ گڈیت و ہر ٹالے کہ **15** گرانبر بیت، آییآ پاک و سلّہ کنت کہ گیشتر نیگ بیاریت. ³ شما گون منی ہبران پاک بوتگیت. ⁴ شما منی جسم و جانا بمانیت و من شمئیکا. ہما ڈٹولا کہ اگن ٹالے گون درچکا ہور مبیت، بر نددت، شما ہم اگن گون من ہور مبیت بر دات نکنیت. ⁵ من درچک آن و شما ٹال آیت. هرکس کہ گون من بمانیت و من گون آییآ، بازین نیبگے کاریت، چیا کہ شما چه من چتا ہچ کارے کرت نکنیت. ⁶ اگن کسے گون من ممانیت، یک ٹالئیے ڈٹولا دئور دئیگ بیت و ہُشک تریت. مردم ہُشکین ٹالان مُچ کنت و سوچنت. ⁷ اگن منی جسم و جانا بمانیت و منی ہبر شمے دلا بندنت، هرچے کہ بلوثیت، شمے واہگ سرجم بنت. ⁸ منی پتا گون ہسے کارا شان و شعوکت رسیت کہ شما بازین بر و نیبگے بیاریت و منی مرید بیت.

⁹ «ہما ڈٹولا کہ پتا منا دؤست داشتگ، من ہم شمارا ہما پشما دؤست داشتگ. منی مہرانی ساہگا بمانیت. ¹⁰ اگن منی ہُکمانی سرا کار بکنیت، منی مہرانی تھنا مانت، انچش کہ من وتی پتے ہُکمانی سرا کار کرتگ و آییئے مہرانی تھنا ایمین نشتگان. ¹¹ اے ہبرن گون شما ہمیشکا گوشتنت، تانکہ منی شادمانیے واہند بیت و شمے شادمانی سرجم بیت. ¹² منی ہُکم ایش انت کہ: شما گون یکدگرا مہر بکنیت، ہما ڈٹولا کہ من گون شما مہر کرتگ. ¹³ چه ایشیا مسترین مہر نیست کہ مردم وتی ساہا پہ دؤستا ندر بکنت. ¹⁴ اگن شما منی ہُکمانی سرا کار بکنیت، منی دؤست آیت. ¹⁵ چه اِد و رند شمارا گُلام و بندہ نگوشان، چیا کہ گُلام زنانت واجہ جے کنت. ہمیشکا من شمارا وتی دؤست زانت، کہ هرچے چه پتا إشکت، گون شما گوشن. ¹⁶ شما منا گچین نکرتگ، من شمارا گچین کرتگ و رثوان داتگ کہ برثویت و نیبگ بیاریت، ابدمانین نیبگ. آ وهدی، هرچے پہ منی ناما چه پتا بلوثیت، شمارا دنت. ¹⁷ منی ہُکم پہ شما ہمیش انت: یکدگرا دؤست بداریت.

دنیاے بیزاری

¹⁸ «اگن دنیا چه شما نپُرت کنت، بزانت کہ پیسرا چه من ہم نپُرتی کرتگ. ¹⁹ اگن شما اے دنیایی مردم بوتیننت، دنیاہا ہم شمارا وتیگانی ڈٹولا دؤست داشت. بلہ ہمیشکا کہ شما دنیایی نہ‌آیت و من شمارا چه اے دنیاہا گچین کرتگ و در چتگ، نون دنیا چه شما بیزار انت. ²⁰ چه اے ہبرا بیتھیال مبیت کہ من گون شما گوشتگ‌آت: «گُلام چه واجہا مستر نبیت.» اگن آیان منا آزار داتگ، شمارا ہم آزار دئینت. اگن منی ہبرش زرتگ، شمے ہبرا ہم زورنت. ²¹ پہ منی نامئیکی گون شما اے ڈٹولا کنت، چیا کہ منی زہ دئیوکا زنانت. ²² اگن من مٹیاتکینان و گون آیان اے ہبر مکریننت، آ بیمیاریت انتت. بلہ ائون آیان، پہ وتی گناہان ہچ اُزرے نیست. ²³ هرکس کہ چه من نپُرت کنت، چه منی پتا ہم نپُرت کنت. ²⁴ اگن آیانی نیاما آ کار من مکریننت کہ چه دگرانی وس و واکا در آنت، بیمیاریت انتت. بلہ نون، آیان اے کار دیستگ‌آنت و آنکت چه من و منی پتا نپُرت کنت. ²⁵ آیانی شریئے اے ہبر کہ گوشتیت،

شنگ و شانگ آنت و یونانیان ہم سبک دنت؟³⁶ اے ہبر کہ آ گوشتیت: «شما منی شوہازا گردپت، بلہ منا ودی کرت نکنیت، و آ جاہا کہ من رتوان شما آتک نکنیت،» آییے اے ہبرے مکسد چی انت؟»

زنداپ

³⁷ اییدئے آہری و مسترین روچا، ایسا اؤشتات و پہ پُرتتواری گوشتی: «اگن کسے تُئیگ انت، منی کزا بیثیت و آپ بنؤشیت. ³⁸ ہما ڈٹولا کہ ہڈائے پاکین کتاب گوشتیت، ہرکس کہ منی سرا باور بکنت، شہجوانی رتوانین زنداپ چہ آییے درونا رُمبیت و تچان بیت.»³⁹ اے ہبر آییہا ہڈائے پاکین روہئے بارٹوا گوشتنت کہ باید انت آییے باورمندان دئیگ بییت. بلہ ایسا آنگت پہ شان و شوکت نرسنگآت، ہمیشکا تینینگہ پاکین روہ بکشگ نبوتگآت.

مردمانی ناتپاکی

⁴⁰ گون اے ہبرانی اشکنگا، لہتین مردم گوشگا آت: «پہ دل، اے مرد ہما وادہ داتگین نبی انت.»⁴¹ دگہ لہتین گوشگا آت: «اے مسیہ انت.» بازینیا چُش ہم گوشت: «مسیہ چہ جلیلا جاہ جنت؟⁴² زانا، پاکین کتاب نگوشت کہ مسیہ باید انت چہ داوودے نسل و پدرتچا بییت و چہ آییے شہر، بثیت لہما، بیثیت؟»⁴³ ہمے دابا مردمانی نیاما ناتپاکیے کپت. ⁴⁴ لہتینا آزرگیر کنگ لؤنت، بلہ ہچکسا آییے نیمگا دست نشہارت.

یہودی سرؤکانی ناباوری

⁴⁵ زندا، پرستشگاہے سپاہیگ پر تترنت و مزین دینی پیشوا و پرسیسانی کزا آتکنت. آیان چہ سپاہیگان جُست کرت: «شما چیا ایسا گون وت نیاورتگ؟»⁴⁶ سپاہیگان گوشت: «تان اے وهدی ہچکسا اے مردے ڈٹولا ہبر نکرتگ.»⁴⁷ پرسیسان گوشت: «شما ہم گمرہ بوتگیت؟»⁴⁸ چہ کومئے سرؤک و پرسیسان یکتیا آییے سرا باور کرتگ؟⁴⁹ بلہ انچُش انت، مردمانی آ رُمب کہ چہ شریتا ناسرپد انت، نالت بوتگینے.»⁵⁰ نیکودیموسا، کہ وت چہ پرسیسان یکے آت و پیشا ایسائے کزا آتگآت، گوشت: ⁵¹ «بارین، شریت مارا اجازت دنت کہ کسیتے ہبرانی اشکنگ و کارانی زانگا پیسر، آییہا مٹیارگ بکنین؟»⁵² آییے پَسُوا گوشتیش: «تتو ہم چہ جلیلے مردمان ائے؟ وت پَٹ و پؤل کن و بچار، ہچبر نییے چہ جلیلا جاہ نجت.»⁵³ زندا، آ سچہین وتی لوگان شنتت.^b

زنہکارین جنینیے بکشگ

¹ بلہ ایسا زئیتونے کواہا شت. ² اے دگہ سہاہا، پدا مزین پرستشگاہا آتک. مردم آییے چپ و چاگردا مُج بوتنت. ایسا نشت و آییانی سبک دئیگا گلائیش بوت. ³ ہمے وهدا شریئے زانؤگر^c و پرسیسان، جنینے مردمانی نیاما آورت کہ زنائے وهدا گرگ بوتگآت. ⁴ گون ایسایا گوشتیش: «او استاد! اے جنین زنائے سرا گرگ بوتگ. ⁵ شریئے تھا، موسایا مارا ہکم داتگ کہ اے پٹیمین جنین باید انت سنگسار کنگ ببت.^d بلہ تتو چے گوشے؟»⁶ آیان لؤنت ایسا چیزے بگوشتیت تان آییہا داما دتور بدئینت و مٹیارگ بکنت، بلہ ایسا نشت و گون لَنککا زمینے سرا چیزے نیسیگا لگت. ⁷ گون کست و کینگے لؤنتیش کہ آ پَسُو بدنت. گزا ایسایا وتی سر بُز کرت و گوشتی: «اگن آییہا سنگسار کنگ لؤنتیت، اتولی سینگا باید انت ہما بجت کہ آییہا وت ہچ گناہ نکرتگ.»⁸ پدا نشت و زمینے سرا چیزے نیسیگا گلائیش بوت. ⁹ گون اے ہبرانی اشکنگا، کومئے پیشوا، اتولا پیرین و زندا سچہین، در

^{7a}:42 سمویل دادگرے دومی کتاب 7:12 و زند؛ میکا نییے کتاب 5:2.

^{7b}:53 لہتین کوہین ذنبشتا، بھر 7:53 بگر تان 8:11 نیست.

^{8c}:3 شریئے زانؤگر، بران دینی آلم و شریئے زانتکار.

^{8d}:5 لاویان 20:10؛ شریئے دومی زہبند 22:22.

(متا 33-26:35؛ مرقاس 14:29-31؛ لوقا 22:33-34)

³⁶ شمون پترُسا گوشت: «او ہڈاوند! کجا رتوے؟» ایسایا پَسُو دات: «آنچین جاگھے رتوان کہ تتو اَنون گون من آتک نکنئے. بلہ زندترا کائے.»³⁷ پترُسا گوشت: «او ہڈاوند! اَنون پہ جے گون تتو آتک نکنان؟ من وتی ساہا پہ تتو ندر کنان.»³⁸ ایسایا گوشت: «بارین، تتو پہ من وتی ساہئے ندر کنگا تیار ائے؟ باور کن، چہ کروَس بانگا پیسر، سئے زندا منی پَچاہ آرگا انکار کئے و نمٹئے.

ایسا دیم پہ ہڈایا یکین راہ انت

¹ «شمئے دل نگران و بیتاہیر مبیت، ہڈائے سرا باور کنیت، پہ من ہم ایمان بیارپت. ² منی پتے لوگا بازین بانے اہست. اگن اے ڈٹول مروتین شمارا گوشتُن، من رتوان تان پہ شما جاگھے تیار کنان. ³ بلہ نون اگن من پہ شمئے جاگھے تیار کنگا رتوان، پدا کایان و شمارا گون وت بران، تان شما ہم ہمؤدا گون من یکجاہ بییت. ⁴ شما زانیت کہ من کجا رتوان و راہا ہم بلد ایت.»

⁵ تومایا گوشت: «او ہڈاوند! ما نزانین تتو کجا رتوے، گزا راہا چون برازین؟»⁶ ایسایا گوشت: «راہ من آن. راستی و زند بکشوک ہم من آن. ہچکس بے من پتے کزا آتک نکنت. ⁷ اگن شما منا برازینتین، منی پتو ہم زانت.^k بلہ چہ اِد و زند، شما آییہا زانیت و آ دیستگؤ.»⁸ پیلپس گون آییہا گوشت: «او ہڈاوند! پتا مارا پیش بدار، پہ ما ہمے بس انت.»⁹ ایسایا گوشت: «او پیلپس! اے بازین وهدا من گون شما ہمراہ آن و تتو آنگت منا نزانے؟ ہرکسا کہ منا دیستگ، منی پتی ہم دیستگ. گزا چون گوشتے: «پتا مارا پیش بدار؟»¹⁰ باور نکنئے کہ من پتے ارواہ و جبینا آن و پت منیگا؟ اے ہبران کہ گون شما گوشان منی نہ انت، ہما پتئیگ آنت کہ منی جسم و جانا انت. ہما انت کہ اے کاران کنت. ¹¹ منی اے ہبرا بمتیت کہ من پتے جبینا آن و پت منیگا. اگن باور نکنیت، ہما کارانی سرا ایمان بیارپت کہ شما چہ من دیستگانٹ. ¹² باور کنیت، ہرکس کہ منی سرا ایمان بیاربت، ہرچے کہ من کنان، آ ہم کرت کنت. مسترین کار ہم کنت، چیا کہ من پتے کزا رتوان و ¹³ ہرچے کہ پہ منی ناما بلؤنتیت، آ واہگا سرجم کنان، تانکہ چُک وتی پتا شان و شوکت بدنت. ¹⁴ اگن چیزے پہ منی ناما بلؤنتیت، پہ شما سرجم و تیار کنان.

ہڈائے پاکین روہئے راہ دئیگے وادہ

¹⁵ «اگن شما منا دؤست دارپت، منی ہکما ہم پہ دل و جان منیت. ¹⁶ گزا من وت چہ پتا لؤتان و آ شمارا دگہ پُشت و پناہے دنت کہ مُدام شمئے نیاما بمانیت. ¹⁷ بران اے راستیے ہما روہ انت کہ جہان اِشیا مِنت نکنت، چیا کہ نگندیت و پَچاہی نیاریت. بلہ شما اِشیا پَچاہ کارپت، چیا کہ شمئے کزا مانیت و شمئے دل و درونا بییت. ¹⁸ شمارا یتیم و چورؤو نکنان، شمئے کزا پَر تران. ¹⁹ کَمین وهدیا زند، جہان دگہ برے منا نگندیت، بلہ شما منا گندپت. من زندگ آن، ہمیشکا شما ہم زندگ مانیت. ²⁰ آ روچا زانیت کہ من پتے ارواہ و جبینا آن و شما منیگا و من شمئیگا. ²¹ آ کسا کہ منی ہکم گون انت و اُھکمانی سرا کار کنت، ہما منا دؤست دارپت. آ کہ منا دؤست دارپت، آ منی پتا ہم دؤست بییت. منا ہم آ دؤست بیت و وتا پہ آییہا پَدَر کنان.»

²² یھودا اِشکریوتیا نہ، آ دومی یھودایا جُست کرت: «او ہڈاوند! پہ چے وتا پہ ما پَدَر کئے بلہ پہ جہانا نکنئے؟»²³ ایسایا پَسُو تَرپنت: «آ کس کہ منا دؤست دارپت، ہما ہبرانی سرا کار کنت کہ من گوشگآنت و آ ہم منی پتا دؤست بییت. من و پت آییے کزا رتوین و گون آییہا مانین. ²⁴ آ کس کہ منا دؤست ندارپت، منی ہبرانی سرا کار نکنت. اے ہبران کہ شما چہ من اشکنیت منی نہ انت، ہما پتئیگ آنت کہ منا راہی داتگ. ²⁵ اے ہبرن ہما وهدا گوشتنت کہ آنگت شمئے نیاما آن. ²⁶ بلہ شمئے پُشت و پناہ،

^{14a}:2 بان، بران کوئی، کمرآ، اُناگ.

^{14k}:7 لہتین ذنبشتا آتکگ: «اگن شما منا زاننگ، منی پتا ہم زانت کنیت.»

کپت و شتنت. تنها ايسا و هما جنين پشت کپنتت. ¹⁰ نون ايسا اؤشتات و گون جنينا گوشتی: «او بائگا! مردم کجا شتنت؟ په تتيي مياريگ کنگا يکے هم نمنت؟» ¹¹ جنينا گوشت: «نه واجه! کس نمنت.» ايسايا گوشت: «من هم ترا مياريگ نکان، برئو، بله دگه برے گناه مکن.»

ايسا جهانئے رُونِ اِنْت

¹² ايسايا پدا گون مردمان گوشت: «من جهانئے رُونِ و نور آن. کسے که منی زندگيريا کنت، تهارؤکيا کسَر و سرگردانِ نبيت، زندئے رُونِايئے واهند بيت.» ¹³ پريسبان گون ايسا گوشت: «تئو وتي بارئوا وت شاهدي دئيے، گوا تتيي شاهديا آرزش و اِهتبارے نيست.» ¹⁴ ايسايا آيانی پَسَّووا گوشت: «من په وتي جندا تُرے وت شاهدي بدتيان، مني شاهديا اِهتبار هست، چيا که من زانان چه کجا آتکگان و کجا رئون، بله شما نزانيت من چه کجا آتکگان و کجا رئون. ¹⁵ شما گون انساني چمے چاريت و شعور و هُکم برُيت. بله من هچکسيپے بارئوا شعور نَبُوان. ¹⁶ اگن شعورے هم بېران، مني هُکم و شعور برهکين شعورے بيت، چيا که اے کارئے تنها تنها نهان، هما پت که منا راهی داتگ گون من همراه انت. ¹⁷ شممے شريتا اے هم نيبسگ بوتگ که دو مردمے گواھيا اِهتبار هست. ¹⁸ ^c يکے مني جند انت که په وت شاهدي دتيان، دومی هما پت انت که منا راهی داتگ.» ¹⁹ آيان گوشت: «تتيي پت کجا انت؟» ايسايا پَسَّو دات: «شما نه منا زانيت و نه مني پتا، اگن شما منا بزانتين، مني پتو هم زانتگأت.» ²⁰ ايسايا اے هبر هما وهدا کرتنت که مزنين پرستشگاها، هثيراتي زرانی پيتيے ^f نزيکا، درس و سبک دئيگا أت. کَسِتا په آيئے دزگير کنگا دست نشهارت، چيا که انگت آيئے وهد نرسنگأت.

آ جاها که من رئون، شما آتک نکنيت

²¹ پدا ايسايا گون آيان گوشت: «من رئون و شما مني شوهازا گردپت، بله وتي گناهانی تنها مریت و آجاها که من رئون، شما آتک نکنيت.» ²² يهودی گون يکدوميا گوشگا لگنتت: «وهده گوشيت: «آ جاها که من رئون شما آتک نکنيت،» چه اشيا آيئے مول و مُراد چي انت؟ بلکين لوئيت وتا بکشيت؟» ²³ ايسايا گون آيان گوشت: «شما چه اے جهلی جهانا ايت و من چه برزادی جهانا، شما چه اے دنيايا ايت و من چه اے دنيايا نهان.» ²⁴ پميشکا شمارا گوشان که وتي گناهانی تنها مریت. اگن ايمان مياريت من هما آن که گوشان، وتي گناهانی تنها مریت.» ²⁵ آيان جُست کرت: «تئو کتے ائے؟» ايسايا پَسَّو دات: «من هما آن که چه پيشا هم شمارا گوشش. ²⁶ منا شممے بارئوا بازین چيزے په گوشگ و شعور بَرُگا! هست انت، بله مني رَه دئيوک هما راستين انت و من هر چيزے که چه آيا اِشکتنگ په جهانا درشان کنان.» ²⁷ آيان نزانت پتے بارئوا هبر کنگا انت. ²⁸ پميشکا ايسايا گوشت: «وهده شما انسانئے چُک چه زمينا چست کرت، گوا زانيت که من هما آن و وتسر کارے نکان، هما دُئولا که پتا سوچ داتگ، هما دُئولا هير کنان. ²⁹ مني رَه دئيوک گون من انت، آياا منا تنها و ائوک نه اِشتنگ، چيا که من مُدام هما کاران کنان که آياا گل و شادان کنتت.» ³⁰ چه اے هبرانی اِشکنگا، بازينيا ايسائے سرا باور کرت.

گلامی و آزاتی

³¹ رندا، ايسايا گون هما يهوديان که آيئے سرا باورمند بوتگاننت، گوشت: «اگن مني هبرانی سرا بؤشيتت، په دل مني مرید ايت. ³² آ وهدي راستيا زانيت و راستی شمارا آزات کنت.» ³³ آيان گوشت: «ما ابراهيمئے اولاد اين و هچبر کسيپے گلام نبوتگين. گوا تئو چوَن گوشتے که «شما آزات بيت؟» ³⁴ ايسايا گوشت: «باور کنيت، آ کس که گناه کنت، گناهے بنديگ و گلام انت و

هُشک کرتنت. ⁶ وهده شمون پُترسے باريگ رست، آياا گوشت: «او هُداوند! تئو مني پادان شوَدگ لؤئے؟» ⁷ ايسايا پَسَّو تَرينت: «اَنون تئو نزائے من چه کنان، رندا سرکچ ورئے.» ⁸ پُترسا گوشت: «من هچبر نئيلان تئو مني پادان بشوَدئے.» ايسايا گوشت: «اگن ترا مشوَدان، ^h چه من ترا هچ وَند و بهرے نرسيت.» ⁹ شمون پُترسا گوشت: «او واجه! اگن چُش انت، تنها مني پادان نه، مني سر و دستان هم بشوَد.» ¹⁰ ايسايا گوشت: «هما کسا که پاکشودى کرتگ، آياا آبيد چه پادان دگه هچ شُشت و شوَدئے حاجت نيست. آ سرا تان پادا، سِيا و سَلَه انت. شما پاک ايت، بله سَجَهين نه.» ¹¹ چيا که ايسايا زانت کتے آياا دُرّوهيت، پميشکا گوشتی: «شممے رُميے تنها، سَجَهين پاک نه انت.»

¹² سَجَهينانی پادانی شوَدگا رند، وتي کباھی گورا کرت و پرزؤنگکے سرا نشت و گوشتی: «شما زانيت من په شما چه کرت؟ ¹³ شما منا استاد و هُداوند زانيت و تئوار کنيت و راست هم گوشتيت، من هما آن. ¹⁴ اگن من شممے هُداوند و استاد آن و شممے پاُدن شُشتگأت، شما هم بايد انت يکدگرئے پادان بشوَدپت. ¹⁵ من شمارا مسالے پيش کرت، تان هما دُئولا که من گون شما کرت، شما هم بکنيت. ¹⁶ شمارا راستين گوشان، هچ گُلام چه وتي واجها و هچ کابيد چه وتي رَه دئيوکا مستر نه انت. ¹⁷ نون که شما اشيا زانيت، بهتاور ايت اگن کاری بينديت. ¹⁸ اے چيزان که گوشان په شما سَجَهينان نه انت. آ که من گچين کرتگأت، آيان زانان و پُکاه کاران. بله پاکين کتابئے اے پيشگويی بايد انت سرجم بييت، آ کس که گون من همکاسگ أت، مني بدواه انت و مني ديما اؤشتاتگ. ⁱ ¹⁹ اَنون چه اے کارا پيتسر شمارا گوشان که وهده چُش بيت، گوا بزانيت که من هما آن. ²⁰ باور کنيت، هرکس هماياا که من رئون داتگ وش آتک بکنت و شرپ بدنت، بزान منا شرپی داتگ و هرکس منا شرپ بدنت، بزान مني رَه دئيوکی شرپ داتگ.»

دزگير بئِيگئے پيشگويی

(متا 20:26-25؛ مِراس 14:17-21؛ لوکا 22:21-23)

²¹ وهده ايسايا اے گوشت، چه روه و درونا سک پَدَرَه بوت و گون پکايی گوشتی: «باور کنيت، چه شما يکے منا دُرّوهيت و دژمنانی دستا دنت.» ²² مريدان نزانت کيی بارئوا اے هبرا گوشگا انت و گون شک و شُهبه يکدگرش چارت. ²³ چه مريدان يکے که ايسايا باز دؤست أت، آيئے کِوا نشتگأت. ²⁴ پميشکا شمون پُترسا هما مرید اشاره کرت که واجها جُست بکنت، بارين کيی بارئوا گپ کنگا انت؟ ²⁵ گوا آ مرید نزيکتر کيزت و چه ايسايا جُستی کرت: «او هُداوند! آ کتے انت؟» ²⁶ ايسايا پَسَّو دات: «آ هما انت که من چُنْدے نان کاسگا پَر جنان و آياا دتيان.» گوا نانی پر جت و شمون اِشکريوتيے چُک، يهودايارا داتی. ²⁷ انچُش که يهودايا لُنکه دستا کرت، شيتان آيئے پؤستا پُترت. نون ايسايا گون آياا گوشت: «زوت کن! هر کارے که ترا کنگي انت بکن.» ²⁸ بله چه پرزؤنگکے سرئے نشتگين مردمان، هچکسا نزانت که گون اے هبرا آيئے مکسد چي انت. ²⁹ لهيتينا گُمان کرت په اے هاترا که يهودا زُتورگکے زههوار انت، ايسا آياا گوشتيت که برئوت و هرچه په اييدا پکار انت بگييت، يا نيزگاران چيزے بدنت. ³⁰ انچُش که يهودايا لُنکه زرت، دُئا در کپت. شپ أت.

نؤکين هُکم

³¹ يهودا که در کپت، ايسايا گوشت: «انسانئے چُک په مزنی و شوکت سر بوت. هُدايا هم چه آيئے نيمگا شوکت رست. ³² اگن هُدايا چه آيئے نيمگا شوکت رستگ، هُدا هم آياا مزنی دنت و اے مزنی و شوکت هم همه زوتي بُنگيچ بيت. ³³ او مني چُگان! انگت تان گوندين وهديا گون شما گون آن. رندا مني شوهازا گردپت. هما دُئولا که گون يهوديان گوشش، گون شما هم گوشان: آ جاها که من رئون، شما آتک نکنيت. ³⁴ شمارا نؤکين هُکمے دتيان: يکدگرا دؤست بداريت. انچُش که من شمارا دؤست داشتگ، شما هم يکدوميا دؤست بداريت. ³⁵ اگن گون يکدگرا مِهر بکنيت، گوا سَجَهين زاننت که مني مرید ايت.»

^{8c}:17 شريتے دومی زهيند 15:19. يوهئا 5:31 و رند هم اے هبرئے بارئوا انت.

^f:20 پيتي، بزान سندوک.

^g:26 شعور بَرُگ، بزान پيسله کنگ.

^h:13:8 ادا شوَدگکے مانا روهانين پاک و پلگاری هم بوٹ کنت.

ⁱ:13:18 زيور 9:41.

راهٽو، نرانت كجا رٽو. ³⁶ تانكه شمارا رُزنايي گون انت، رُزنٽي سرا ايمان بيارٽت كه رُزناييي ڇڪ بيت. « ايسايا اے گوشت و چه آيانی نياما شت و چيرآنديم بوت.

يهوديانی ناباوری

³⁷ گون ايسائے اے بازين موزره و آجٽيين نشانيان، انگت هم آيان ايمان نثياورٽ، ³⁸ تانكه ايشيا نييے هبر پوره و سرجم بيت، كه آياا گوشتگأت: «او هُداوند! مٽے ڪلٺو ڪنيا باور ڪرتگ و هُداوندئے واک و ڪُدرت^c په ڪنيا زاهر بوتگ؟»^d ³⁹ گرا آيان باور ڪرت نڪرت، چيا كه ايشيايا انگت هم گوشتگأت:

⁴⁰ «آيانی چمي ڪور و

دلی سک مَهر ڪرتگأت

تان گون چمان مگندنت،

گون دلان سرڪچ مٽورنت و

دٻم په من پر مٽرنت،

تانكه آيان ذراه بڪنان.»^e

⁴¹ ايشيايا ايسائے مزنی و شوکت ديست، پميشكا آييے بارٽوا اے هبري ڪرت. ⁴² انگت هم يهوديانی بازين سرؤکان ايمان آورت. بله چه همے ترسا كه پريسي آيان چه ڪنيسه و پرستشگاهان در مڪننت، نامش نڱپت. ⁴³ چيا كه آيان، انسانئے داتگين اِرٽ و ستا چه هُدايے داتگين اِرٽ و ستايا گيشتر دؤست بوت.

⁴⁴ گرا ايسايا گون بُزين توارے گوشت: «هرڪس مني سرا باور بڪنت، نه تهنا مني سرا، مني ره دٽيوڪئے سرا هم باور ڪنت.

⁴⁵ هرڪس منا گنديت، مني ره دٽيوکا هم گنديت. ⁴⁶ من اے جهانئے آتڪگين رُزنايي آن، تان هرڪس كه مني سرا باور بڪنت،

تهارؤڪيا ممانيت. ⁴⁷ بله اگن ڪسے مني هيران پشڪنت و آيانی سرا كار مڪنت، انگت هم من آييے بارٽوا شعور و هُڪمے نٿران. چيا كه من په جهانئے مٽياربگ ڪنگا نثياتڪگان، په جهانئے رڪينگا آتڪگان. ⁴⁸ شعور پُروڪے هست، تان هرڪس كه منا چه وت بسنديت و مني هيران مَمٽيت، آياا مٽياربگ بڪنت. مني گوشتگين گپ و هبر، جُست و پُرسئے روچا آياا مٽياربگ ڪننت. ⁴⁹ چيا كه من وتسر گپ و هبر نڪرتگ، هما پتا كه منا رٽوان داتگ، هُكمي ڪرتگ كه چه بگوشان و چون هبر بڪنان. ⁵⁰ زانان كه آييے هُكم و پرمان، نميرانين زند انت. اے چيزان كه من گوشان، هما چيز انت كه پتا منا گوشتگأت.»

ايسا مريدانی پادان شوڊيت

¹ سرگوزئے اييدا يک و دو روچ پشت ڪپتگأت، ايسايا زانت آييے هما ساهت و دمان آتڪگ كه بايد انت اے جهانا يله بدنت و پتٽے ڪِرا برٽو. آياا وتي مرید، اے جهانا مېهر داتگاننت و تان وتي امرئے آهري دمانا، په دل دؤست داشتنت.

² شامئے ههد آت و شغيتانا چه پيشا شمونئے ڇڪ، يهودا اِسڪربوتييے دل آشيپننگأت^f كه ايسايا بڏروھيت و دژمنانی دستا بدنت. ³ ايسايا زانت كه پتا سڄھين چيز ڇڪئے دستا داتگأت، ڇڪ چه هُدايے نيمگا آتڪگ و هماييے ڪِرا رٽو. ⁴ چه پرزؤنگئے سرا پاد آتڪ، ڪباھي^g ڪرے اِشت و لانڪيگے شرينا بستي. ⁵ نون دَسشودے زرتي، مريدانی پادی شُشتنت و گون هما لانڪيگا

^c38:12 اَسليگين يونانی نيشنانک گوڻيشٽ: «هُداوندئے دست».

^d38:12 اِشيا نييے ڪتاب 1:53.

^e40:12 اِشيا نييے ڪتاب 6:9 و زند.

^f2:13 اِشيپننگ، بزبان پاد ڪنگ، تهريڪ ڪنگ.

^g4:13 ڪباھ، بزبان جُبه.

³⁵ گلام دايمآ واجھئے لوگا نمانيت، بله ڇڪ دايمآ مانيت. ³⁶ گرا، اگن ڇڪ شمارا آزات بڪنت په راستي و پڪا آزات بيت. ³⁷ زانان كه شما ابراهيمئے اولاد ايت، بله پميشكا كه مني سَبڪان شمئے دلا جاگه نيست، مني ڪُشگئے رندا ايت. ³⁸ من هما چيزانی بارٽوا گپ ڪنان كه وتي پتٽے بارگاها ديستگأت و شما هما چيزانی سرا ڪار ڪنيت كه چه وتي پتا سَبڪ گپتگأت.»

³⁹ آيان دَرائنت: «مئے پت ابراهيم انت.» ايسايا گون آيان گوشت: «اگن شما ابراهيمئے ڇڪ بوتينيت، هماييے راهو زرتگأت.

⁴⁰ شما زانيت، من هما راستي كه چه هُدايا ايشڪنگ گون شما گوشت. بله انگت مني ڪُشگئے رندا ايت. ابراهيمآ چُشين ڪار نڪرتگأت. ⁴¹ شما وتي پتٽے ڪاران برجاة داريت.» آيان گوشت: «ما بٻپت و ڪيھُ نهانين، مارا يک پتے هست، آ هم هُدايے جند انت.» ⁴² ايسايا گوشت: «اگن هُدا شمئے پت بوتين، شما منا هم دؤست داشتگأت، چيا كه من چه هماييے نيمگا آتڪگان و شمئے نياما آن. من وتسر نثياتڪگان، هماييا منا دٻم داتگ. ⁴³ په چے مني هيران سرڪچ نئورٽ؟ پميشكا كه شمارا اے هبرانی ايشڪنگئے توان نيست. ⁴⁴ شما وتي پت، بزبان اِلبلسئے ڇڪ ايت و هماييے مُراد و واهگانی سرا ڪار ڪنگ لوٽيت. آ چه بُن و بيها هونيجے و چه راستيا دور و زبهر^h انت، چيا كه آياا هچ راستي مان نيست. وهده درؤگ بنديت، وتي بُن و بيها رٽو، چيا كه درؤگبندے و سڄھين درؤگانی پت انت. ⁴⁵ بله پميشكا مني سرا باور نڪنيت كه راستيا گون شما گوشان. ⁴⁶ چه شما ڪئے منا گناهے پر بست ڪنت؟ گرا، اگن من راستين گوشان، په چه باور نڪنيت؟ ⁴⁷ آ ڪس هُدايي انت، هُدايے هيرا گوش داريت. شما هُدايے هيرا گوش نداريت، چيا كه هُدايي نهانيت.»

ايسا و ابراهيم

⁴⁸ يهوديان آييے پَسئوا دَرائنت: «ما نگوشت كه تتو چه سامريان ائے و ترا جن پر انت؟» ⁴⁹ ايسايا گوشت: «منا جن پر نيست، وتي پتا باز اِرٽ دٿيان، بله شما منا بے اِرٽ ڪنيت. ⁵⁰ من په وت مزني نلؤتان، آ دگرے كه منا شرپ و مزني دنت و وت دادرسي ڪنت. ⁵¹ اَلَم بزانت اگن ڪسے مني هيرا بگيپت، هچير نمریت.» ⁵² يهوديان گون آياا گوشت: «نون مارا باور انت كه ترا جن پر. ابراهيم و سڄھين نبي مرتنت، بله تتو گوئئے: «هرڪس مني هيرا بزوريت هچير نمریت.» ⁵³ زانا، تتو چه مئے پت ابراهيمآ مستر ائے؟ آ مرت و سڄھين نبي هم مرتنت. تتو ڪئے ائے؟» ⁵⁴ ايسايا پَسئو دات: «اگن من وتا وت ستا بدٿيان، اے ستايا اَرزئے نيست، اے مني پت انت كه منا مزني و شوڪت بڪشيت، هما كه شما آياا وتي هُدا زانيت. ⁵⁵ انگت آياا نزانيت و پچاة نثيارٽ، بله من آياا زانان. اگن بگوشان كه آياا زانان، شمئے دٽولا درؤگبند بان، بله من آياا زانان و هر چيزے كه آ گوڻيشٽ من ڪنان. ⁵⁶ شمئے پت ابراهيم، په همے اُميتا گل و شادان آت كه مني روچا بگنديت. آياا ديست و دلشات بوت.» ⁵⁷ يهوديان گوشت: «ترا انگت پنجاه سال هم نييت، گرا چون تتو ابراهيم ديستگ؟» ⁵⁸ ايسايا گوشت: «باور ڪنيت، من هما آن كه چه ابراهيمآ پيسر بوتگان و هستان.» ⁵⁹ آيان په ايسائے جنگا سِنگ و دؤڪ چت، بله آ چه مردمانی چما دور و آندٻم بوت، مزنين پرستشگاهي اِشت و شت.

پيدائيشی ڪورئے ذرهبڪشي

¹ چه راهيا گوزان، ايسايا يک پيدائيشی ڪورےⁱ ديست. ² مريدان چه آياا جُست ڪرت: «او استاد! اے مرد چيا ڪور پيدا بوتگ؟ وت گنهڪار انت يا آييے پت و مات؟» ³ ايسايا پَسئو دات: «نه آييے جند گنهڪار انت، نه پت و مات. پميشكا اے دٽولا بوت كه هُدايے ڪار و زؤراڪي گون آياا پڏر و زاهر بييت. ⁴ تانكه روچ انت، بايد وتي ره دٽيوڪئے ڪاران سرجم بڪنين، شپ كه بيت گرا ڪس ڪارے ڪرت نڪنت. ⁵ من، تان وهده كه جهانآ آن، جهانئے رُزنايي آن.» ⁶ وهده چُش گوشتي، ليزي زمينا دئور دات و چه ليزا ڪلي اڏ ڪرت، ڪورئے چمان پر مُشت و ⁷ گوشتي: «برٽو، وتي چمان سيلوهائے تلاوگا بشؤد.» (سيلوهائے مانا «دٻم داتگين» انت.) گرا آ شت، چمي شُشتنت، بيبا بوت و آتڪ.

^h44:8 زبهر، بزبان بيهير.

ⁱ1:9 پيدائيشی ڪور، بزبان مادرزائين ڪور.

⁸ زندا، ہمساهگ و اے دگہ مردم کہ آ مردش چه پنڈؤگریے رۆچان پَچاه آورتگآت، گۆشگا لگنت: «اے ہما نہانت کہ نشتگآت و پنڈگا آت؟» ⁹ لہتینا گوشت: «ہما انت.» دگہ لہتینا گوشت: «آیئے ہمرنگ و ہمدروشم انت.» آوت گوشگا آت: «من ہما مردم آن.» ¹⁰ جُستا انت: «گرا تیبی چم چون بینا بوتنت؟» ¹¹ گوشتی: «ہما مرد کہ نامی ایسا انت، آیا گل تر کرت، منی چمان پر مُشت و گوشتی کہ سیلوہائے تلاوگا برئوان و چمان بشودان. من چم شُشنت و بینا بوتان.» ¹² گوشتیش: «آ مرد کجا انت؟» گوشتی: «من زنانان.»

پیدایشی کور و پرسیانی جُست و پُرس

¹³ ہما مرد کہ پیسرا کور ات پرسیانی کرا برتش. ¹⁴ شَبْتے رۆچ ات کہ ایسایا گل جوڑنتگآت و آیئے چم بینا کرتگانت. ¹⁵ نون پرسی ہی چہ آیا جُستا انت: «تو چون بینا بوتے؟» مردا گوشت: «آیا منی چم گل پر مُشتنت، من شُشنت و نون گندگا آن.» ¹⁶ لہتین پرسیا گوشت: «اے مرد چہ ہڈائے نیمگا نثیانتکگ، پرچا کہ شَبْتے زہندے سرا کار نکنت.» دگہ لہتینا گوشت: «گنہکاریں مردمے چون اے ڈولین اَجَبْتین نشانی پیش داشت کنت؟» آوت مانوت کَش و چیلنا کپنت. ¹⁷ پدا چہ ہما مردا جُستیش کرت کہ پیسرا کور ات: «اے تیبی چم انت کہ آیا بینا کرتنت، نون تو آیئے بارئو چے گوشتے؟» گوشتی: «نبیے.» ¹⁸ یہودیان باور نکرت کہ آ مرد کور بوتگ و اتون بینا انت، پمیشکا آیئے پت و ماتیش آورتنت. ¹⁹ چہ آیا جُستیش کرت: «اے مرد شمے چُک انت، ہما کہ شما گوشت پیدایشی کورے ات؟ گرا نون چون گدیت؟» ²⁰ پت و ماتا آیانی پَسَوا گوشت: «ما زانین کہ مے چُک انت و کور پیدا بوتگ. ²¹ بلہ زانین نون چون گدیت و کتیا بینا کرتگ. چہ آیئے جندا جُست بگریت، رُستگ و تمانین مردمے، وتی ہیرا وٹ کنت.» ²² آیئے پت و ماتا چہ یہودیان رُست، پمیشکا اے ڈولنا پَسَوا گوشت. پرچا کہ یہودیان چہ پیشا شعور کرتگآت، ہرکس بَمَیت کہ ایسا مسیہ انت، آیا چہ کنیسہ و پرستشگاہان در کنت. ²³ پمیشکا آ مردے پت و ماتا گوشت کہ: «چہ آییا جُست بگریت، آوت رُستگ و تمانین مردمے.»

²⁴ دومی زندا، آ مرد کہ پیسرا کور بوتگآت پدا آورت و گوشتیش: «پہ ہڈائے ناما سئوگند بؤر کہ راست گوشتے، ما زانین کہ اے مرد، ایسا، گنہکارے.» ²⁵ آییا گوشت: «اے مرد گنہکارے یا نہ، من زنانان، تہنا یک چیزے زانان، کہ من کور بوتگان و نون بینا آن.» ²⁶ آیا جُست کرت: «گون تو چے کرتی؟ چون تیبی چمی بینا کرتنت؟» ²⁷ پَسَوی دات: «من اتون گون شما گوشت، شما گوش نداشت، پہ چے لوٹیت پدا بشکنیت؟ زانا، شما ہم لوٹیت آیئے مرید بیت؟» ²⁸ گرا آ بینا بوتگین مردش زا و زکت کرت و گوشتیش: «تو وت آیئے مرید اے، ما موسائے مرید این. ²⁹ ما زانین کہ ہڈایا گون موسایا ہبر کرتگ، بلہ اے مردے بارئو زانین کہ چہ کجا آتکگ.» ³⁰ نون آ مردا آیانی پَسَوا گوشت: «اے اَجَبین ہبرے، آیا منی چم بینا کرتگانت و شما زانیت آ چہ کجا آتکگ! ³¹ ماشما سَجَہین زانین کہ ہڈا گنہکارانی ڈویا گوش نداریت، ہمایئے ڈویا گوش داریت کہ ہڈادوستے و آیئے واہگانی سرا کار کنت. ³² چہ جہانے جوڑینگا بگر تان مرؤچی، اِشکنگ نوتگ کہ یگے پیدایشی کورے بینا بکنت. ³³ اگن اے مرد چہ ہڈائے نیمگا مٹیاتکین، ہچ چشین کاری کرت نکرت.» ³⁴ آیئے پَسَوا گوشتیش: «تو کہ وت گناھے چُک اے، مارا سَبک دئیے؟» گرا آ مردش در کرت.

کوردلان

³⁵ وھدے ایسایا اِشکت بینا بوتگین مردش گلینتگ، آ مردی در گیتک و گوشتی: «ترا انسانے چُکنے سرا باور انت؟» ³⁶ مردا دَرانیت: «او واجہ! منا بگوش، آ کتے انت کہ آیئے سرا باور بکنان؟» ³⁷ ایسایا گوشت: «تو آ دیستگ. ہما انت کہ گون تو ہبر کنگا انت.» ³⁸ گوشتی: «او ہڈاوند! ایمانن آورت» و ایسائے پادان کپت. ³⁹ گرا ایسایا گوشت: «من پہ ہُکم بَرگ و دادرسیا اے دنیا یا آتکگان، تانکہ کور بینا بننت و بینا کور.» ⁴⁰ چہ پرسیان لہتین کہ آیئے چپ و چاگردا انت اے گپش اِشکت و گوشتیش:

«ہوشیانا،^y

إسرائیلے بادشاہا مبارک بات

کہ پہ ہڈاوندے ناما کتیت.»^z

¹⁴ ایسایا کُرگین ہرے در گیتک و آییا سوار بوت، انچش کہ ہڈائے پاکین کتاب گوشت: ¹⁵ «او سَہیونے جنک! نون مٹرس.

تیبی بادشاہ کُرگین ہرے پُشنا نشتگ و پیداک انت.»^a ¹⁶ اتولا اے چیزانی مکسد پہ مریدان پکا نہات، بلہ زندا کہ ایسا پہ

وتی مزنی و شوکتا رُست، مرید یات و ترانگا کپنت کہ اے چیز آیئے بارئو نبیسیگ بوتگآت و مردمان ہم گون آییا انچش

کرت. ¹⁷ وھدے ایسایا ایل آرتور جت و چہ کبرا زندگ در آورت، بازینے ہمؤدا آت. آیاں پہ وتی دیستگین و اِشکنگینان شاھدی

دات. ¹⁸ آ مزین رُمب، پہ اے ہاترا ایسائے پیشوازا آتکگآت، کہ اِشکنگاتش ایسایا اے موزرہ و اَجَبْتین نشانی زاہر کرتگ.

¹⁹ پرسیان گون یکدگرا گوشت: «بچاریت، ماشما ہچ کنگا این، سَجَہین دنیا آیئے راہا انت.»

گون ایسایا یونانیانی گندک

²⁰ گون اے مردمان کہ ایڈے رۆچان پہ پرستشا اوڑشلیما آتکگانت، لہتین یونانی ہم گون آت. ²¹ آ پیلپسے کرا آتکنت.

پیلپس جلیلے شہر بیٹسیدائے مردمے آت. گون آییا گوشتیش: «واجہ! ما لوٹین ایسایا بگندین.» ²² پیلپس شت و اے ہبری

گون اَنڈریاسا گوشت. آ دوین شنت و ایسایش حال دات. ²³ ایسایا آیانی پَسَوا گوشت: «آ وھد آتکگ کہ انسانے چُک پہ وتی شان

و شوکتا برسیت. ²⁴ اَم بزانیت، اگن گندمے دانگ ہاکتے چیزا مرئوت و ممریت، ہچر چہ یک دانگیا گیشتر نبیت، بلہ اگن کَل

ببیت بازین دانگے کاریت. ²⁵ ہرکسا کہ وتی زند دوست انت، آییا باھنیت و ہرکس کہ اے جہانا چہ وتی زندا سر گوزیت، آ وتی

ساہ و جانا رَکینیت و پہ نمیرانین زندا سر بیت. ²⁶ اگن کسے لوٹیت منی ہزمتا بکنت، باید انت منی رَندگیریا بکنت. ہر جاہ کہ من

آن، منی ہزمتکار ہمؤدا گون من انت و اگن کسے منی ہزمتا کنت، منی پت آییا وشنام کنت.

وتی مرکتے بارئو ایسائے ہبر

²⁷ «اتون منی دل بیتاھیر^b و جلا جوش انت، چے بگوشان؟ بارین بگوشان: «او منی پت! منا چہ اے ساھتا برکین؟» نہ، ہبر اِش انت

کہ منی آیتگے مُراد و مکسد ہمے وھد و دمان بوتگ. ²⁸ او پت! وتی ناما مزنی و شوکت بدے.» ہمے وھدا، بَرزین تتوارے چہ

آسمانا رُست کہ گوشتی: «شان و مزنی اُن دانگ و اَنگت ہم دثیان.» ²⁹ رُمبے مردم کہ اؤدا اؤشتانگآت، گون اے تتوارے اِشکنگا

گوشگا لگنت: «گرندے تتوار آت،» آ دگران گوشت: «پریشتنگیا گون آییا کپ کرت.» ³⁰ ایسایا گوشت: «اے تتوار، پہ من نہ، پہ

شمیگی آتک. ³¹ اتون اے جہانے دادرسیے وھد انت و جہانے نالاھکین سردار شعیتان، دُنا در کنگ بیت. ³² وھدے چہ زمینا

چست کنگ بان، سَجَہین مردمان وتی نیمگا کُشان.» ³³ ایسایا اے ہبر پہ ہما ڈولین مَرکنا گوشت کہ آیئے اِنترار و دارا آت.

³⁴ مردمان دَرانیت: «شَریت گوشت کہ مسیہ تان اُبد گون ما مانیت. گرا تو چون گوشتے کہ «انسانے چُک چست کنگ بیت؟»

انسانے اے چُک کتے انت؟» ³⁵ ایسایا گوشت: «تہنا یک گونڈین وھدیا رُزناہی گون شما گون انت. تان وھدے کہ اے رُزناہی گون

شما گون انت، گام جنان دِیما برئوتیت. چُش مبیٹ کہ تہارؤکی شمے سرا بالادست ببیت و شمارا پرؤش بدنت. کسے کہ تہارؤکیا

^y13:127 ہوشیانا، بران «مارا اتون برکین».

^z13:122 زبور 118:26.

^a15:124 زکریا نیے کتاب 9:9. سَہیون یک کوہے، کہ اوڑشلیمے شہرے بُرد اے کوہے سرا ایزر کنگ بوتگ. سَہیونے جنک، بران اوڑشلیمے جہمندین

مردم.

^b27:127 بیتاھیر، بران ناآرام، بیکرار.

باورَ ڪننت، آ وهدي روميٰ ڪابنت و مٽي ڪئوم و مزنين پرستشگاها گرت.»⁴⁹ ڇه آيان، ڪيآپا نامين مردبا، كه آ سالا مسترين ديني پيشوا اٿ، گوشت: «شما چه بُن و بئها چيزے نزانيت. ⁵⁰ نزانيت كه په شما، سرجمين ڪئومٽي تباهيٽي بدلا، شرتر همش اِنت كه ڪئومٽي جاها يڪ مردمه بمریت. »⁵¹ اے گپّ، آييا وٽسر نگوشت، چيا كه آ سالا، ڪيآپا مسترين ديني پيشوا اٿ، آييا پيشگويي ڪرت كه ايسا بايد اِنت په ڪئوما بمریت،⁵² تهنا په آ ڪئوما نه، په هُداٽي سجھين شنگ و شانگين چُڪان تان آيان يڪجاه و يڪراه بڪنت. ⁵³ چه آ رُوچا و زند، آييٽي ڪُشگئي بند و بستيش بُنگيچ ڪرت. ⁵⁴ چه اِد و زند، دگه برے ايسايا وٽا يهودياني نياما زاهر نڪرت. گيآبانئي نزيڪا، اِپراييم نامين شهريٽا، گُون وٽي مريدان شت و نيشت.

⁵⁵ يهودياني سرگوزئي اييد نزيڪ اُت و بازين مردمه چه مُلڪئي سجھين هَند و دَمگان، اوڙشليما اٽڪگاٽ كه چه اييدا پيئسر پاڪيزگيٽي رسمان پوره بڪننت. ⁵⁶ آ آيسائيءَ جُست و پُرسا اتنت و مزنين پرستشگاها گُون يڪدگرا گوَشگا اتنت: «بارين، اے اييدا نئييٽ؟ شما چے گوشتيت؟»⁵⁷ بله مزنين ديني پيشوايان و پريسيان هُڪم ڪرتگا اُت، هرڪسي كه بزانت ايسا ڪجا اِنت، هال بدنٿ تان آييا دزگير بڪننت.

مَريم ايسائيءَ پادان چَرپَ ڪنت

(متا 6:26–13؛ مڪاس 14:3–9)

12¹ چه سرگوزئي اييدا شش روچ پيئسر، ايسا بئيت انبيا شت كه ايل آزرئي لوگ هموڊا اُت، هما ايل آزر كه چه مُردگان زندگ ڪرتگا اٿي. ² آيان، په ايسايا شامے جوڙ ڪرتگا اُت، مَرتايا هِومت ڪرت و ايل آزر گُون مهمانان ايسائيءَ ڪشا پَرزَوَنگيٽي^۱ سرا نشتگا اٿ. ³ آ وهدي، مَريما نيم تاسيٽي ڪساسا،^۴ سُمبليٽي^۷ گهتر و گران بهائين اُتر آورت، ايسائيءَ پادان پَر مُشت و پاڊ گُون وٽي مود و ملگُوران هُشڪ ڪرتنت. اُترئي وشين يو، آ لوگئي هر ڪُنڏا تالان بوت.

⁴ همے وهڊا يهودا اِشڪريوتيا، كه چه ايسائيءَ مريدان اُت و په همے زوتان، ايسايي ڏروهيگي و دڙمناني دستا دئيگي اُت، گوشت: ⁵ «پرچا اے اُتر په سينسد دينارا بها نبوت و زرّ، گريب و نيزگاران دئيگ نبوتنت؟»⁶ آييا اے هبر په بڙگين مردماني گُمواريا نگوشت، پميشڪا گوشتي كه آ وٽ ايسائيءَ رُمبئي ڪليٽدار^w اُت و دُڙے اُت. آييا هروهد چه زَرَتورگا چيزے په وٽ زرت. ⁷ ايسايا گوشت: «مريمئي ڪارا ڪار مداريت، آييا اے روگن په مني ڪبر ڪنگئي تتياريا اِيز ڪرتگا اُنت. ⁸ گريب و نيزگار مُدام شمئي ڪڙا هست، بله من هروهد گُون شما گُون نه اُن.»⁹ چه يهوديان بازينيا، وهڊے اِشڪت كه ايسا اڙڊا اِنت، تهنا ايسائيءَ ڊيدارا نئياتڪنت، ايل آزرئي گنڊگا هم آٽڪنت كه زندگ بوتگا اُت.¹⁰ پميشڪا مزنين ديني پيشوايان ايل آزرئي ڪوشئي شعور هم بُرٿ. ¹¹ چيا كه آييٽي سئوبا، بازين يهوديي چه آيان پَر تَرَتگا اُت و ايسائيءَ سرا باورمند بوتگا اٿ.

په ايسائيءَ وش اُتڪا

(متا 1:21–11؛ مڪاس 11:1–11؛ لوقا 19:28–40)

¹² اے دگه روچا، مزنين رُمبے كه په اييدا اٽڪگا اُت، وهڊے زانئيش ايسا اورشليمئي راها اِنت، ¹³ گُون مچاني سرسبزين پيش وئڪان،^x په ايسائيءَ پيشوازيا در اٽڪ. ڪوڪارِش ڪرت:

«تئيي مڪسد اِش اِنت كه ما ڪوز اين؟»⁴¹ ايسايا گوشت: «اگن ڪوز بوتينيٽ شمارا مٿيارے پر نيست اُت، بله پميشڪا اَنگت مٿياريبگ ايت كه گوشتيت: «ما بيئا اين.»

نيڪين شپانڪ

10¹ «باور ڪنيت، اگن ڪسي چه پساني گواش و واڙئي ڊپا مٿيريت و چه دگه نيمگي ڪُپ بڪنت، بزान دُڙ و زهَرنے. ² بله آ ڪَس كه چه گواشے ڊپا رٿوٿ، پساني شپانڪ اِنت. ³ نيگهپان، گواشے ڊپا په آييا پيچ ڪنت و پَس آييٽي تتوارا اِشڪننت. آ وٽي پسان په نام گوانڪ و تتوارَ جنٿ و آيان دُئا بارت. ⁴ وهڊے وٽي پسان دُئا بارت، وٽ پيئسر بيت و پَس آييٽي زندا ڪنپت، چيا كه آييٽي تتوارا پَجَاَه ڪارنت. ⁵ بيگانگاني زندا نڪپنت، چه آيان تچنٿ، چيا كه بيگانگاني تتوارا پَجَاَه نئيارنت و نزاننت.»⁶ ايسايا، اے مِسال په آيان پيش ڪرت، بله مردمان آييٽي مڪسد سرَڪيچ تتوارت.

⁷ گَوا پڊا گوشتي: «باور ڪنيت، من پساني گواشے ڊپ و دروازگ اُن. ⁸ آ سجھين كه چه من و پيئسر اٽڪگا اُنت دُڙ و زهَرن اتنت اُ و پسان آياني تتوار گوش نداشت. ⁹ من دروازگ اُن، هرڪس كه چه مني راها بگوزيت، رَڪيت. توکا رٿوٿ يا دُئا، په چَراگاهے سرَ بيت. ¹⁰ دُڙ ڪئيت تان دُڙي بڪنت، بڪُشيت و تباہ بڪنت، من اٽڪگان كه مردمان زندمان برسيت و سرجميا آييٽي واهند بينت. ¹¹ «من نيڪين شپانڪ اُن، نيڪين شپانڪ وٽي ساها په پسان ندرَ ڪنت. ¹² بله ڪسي كه په مَرُ ڪارَ ڪنت، پساني واهند نه اِنت.

وهڊے گنديت كه گُرڪ ڊيم په پسان پيڊاڪ اِنت، آيان يله ڪنت و تچيت. آ وهدي، گُرڪ پساني سرا همله و اُرش^k بارت و آيان شنگ و شانگ ڪنت. ¹³ آ تچيت، چيا كه په مَرُ ڪارَ ڪنت، پساني هئيالداريا نڪنت.

¹⁴ «من نيڪين شپانڪ اُن، من وٽي پسان جاہ ڪاران و آ هم منا زاننت، ¹⁵ هما دُئولا كه پت منا زانت و من پتا زانان. من وٽي ساها په پسان ندرَ ڪنان. ¹⁶ منا دگه پَس هم هست، كه چه اے رمگا نه اُنت،^۱ بايد اِنت آيان هم بياران. آ مني تتوارا اِشڪننت و يڪ رمگ و يڪ شپانڪ بنت. ¹⁷ پت منا دَوَسَت داريت، چيا كه من وٽي ساها ندرَ ڪنان كه پڊا وٽي جان و زندئي واهند بيان. ¹⁸ هچڪس مني ساها چه من گپٿ نڪنت، من گُون وٽي هُب و واهگا آييا ندرَ ڪنان. منا وٽي ساهئي دئيگئي اِهتيار وٽا گُون اِنت و پڊا آييٽي پَر تَرِنگئي مستر هم وٽ اُن. اے هُڪم، منا پتا دانگ.»

¹⁹ اے هيراني بارثوا، پڊا يهودياني نياما ناتپاڪي ڪپت. ²⁰ بازينے گوَشگا اُت: «آييا چئي پَر، گنؤڪے، په چے آييٽي هبران گوش داريت.»²¹ اڊگه گوَشگا اتنت: «ڪسيئا كه چِن پَر اِنت، اے دُئولين گپّ جٿ نڪنت. چِن ڪوزان بيئا ڪرت ڪنت؟»

يهودي ايسايا نمَننت

²² وهڊے اورشليما، مزنين پرستشگاهئي شُشت و شوڊ و وِڻڪئي مزنين پرستشگاهئي شُشت و شوڊ و وِڻڪئي اييد^m اييدامزنين پرستشگاهئي شُشت و شوڊ و وِڻڪئي اييد اٽڪ، زمستان اُت. ²³ ايسايا مزنين پرستشگاها، سُلئيمانئي پيشجها^h ڪڏم جت.

²⁴ يهودي آييٽي چِپ و چاگردا مِچُ بوت و گوَشگا اتنت: «تان ڪڊين مارا اے دُئولا شڪئي تها دارئي؟ اگن تتو مسيه ائي، راست و پڪا بگوش.»²⁵ ايسايا گوشت: «من شمارا گوشتگ، بله باورَ نڪنيت. آ ڪاران كه من چه پتئي نيمگا ڪنان وٽ په من گواهي دئيٽ. ²⁶ بله شما كه مني پَس نه ايت، باورَ نڪنيت. ²⁷ مني پَس مني تتوارا اِشڪننت، من آيان جاہ ڪاران و مني زندگيريا ڪننت.

^[1] 8:10 ايسائيءَ مڪسد هما دگابازين سروڪ اتنت كه مردمان ريٽيننت.

^[2] 12:10 اُرش، بزान همله.

^[3] 16:10 اسليگين يوناني نبشتانڪ گوشتيت: «چه اے گواشا نه اُنت».

^[4] 22:10 وڻڪ، بزान چيزے كه په هُدايا گيشينگ بيت.

^[5] 23:10 پيشجاه، بزान پيشگاه، لوگئي چارڊيوال، سَهن.

^[6] 2:12 پرزَوَنگ، بزान سُپره.

^[7] 3:12 اسليگين يوناني نبشتانڪ گوشتيت: «يڪ ليٽرا»، بزान ڪساس سينسد گرام.

^[8] 3:12 سُمبل، وشوئين گُل و پُلے.

^[9] 6:12 ڪليٽدار، بزान هزانگئي هسابدار و سمبالوڪ.

^[10] 13:12 تڪ، بزान مچئي تَرين لُٽُ كه پيش پَر ايتي.

²⁸ من آیان نمیرانین زند بکشان و آہجر نمرنت. کس آیان چہ من پیچ گپت نکنت. ²⁹ ہما پت، کہ اے منا بکشتگانٹی، چہ سچھینان مستر انت و ہچگس آیان چہ منی پتھے دستا پیچ گپت نکنت. ³⁰ من و منی پت یک این.»

³¹ پدا یھودیان ڈوک چت کہ آییآ سنگسار بکننت. ³² ایسایا گون آیان گوشت: «من چہ پتھے نیمگا بازین نیکنین کارے کرتگ، یہ کجام کارا منا سنگسار کنیت؟» ³³ یھودیان درائنت: «پہ نیکنین کاریا ترا سنگسار نکنین، پہ تھیی کپران اے کارا کنین. تھو بنی آدمے ائے بلہ گوشے: «من ہڈا آن.» ³⁴ ایسایا گوشت: «شمے شریتا نیاتنگ کہ ہڈایا گوشتگ: «شما چہ ہما شعور برؤکین^۰ ہڈایان ایت،^۰ 35 اگن آ مردم کہ ہڈائے ہبر پہ آیان رستگ، «ہڈا، گوشگ بوتگانٹ و زانین کہ ہڈائے پاکین کتاب ہجر نکپیت و ناکاز نبیت، ³⁶ گڑا منا کہ پتا گچین کرتگ و اے جھانا رٹوان داتگ، چون کپرے ہتاما^۹ جنیت؟ آ ہم تھنا پہ اے ہبرا کہ من گوشتگ: «ہڈائے چک آن.» ³⁷ اگن من وتی پتھے کاران مکنان، پہ من ایمان میاریت. ³⁸ بلہ اگن آیان سر کار کنان، تھے اگن پہ من ایمان میاریت، پہ منی کاران ایمان بیاریت. آ وھدی، سرکچ وریت کہ پت منی جسم و جانا انت و من آییئے ارواہ و جبینا.» ³⁹ گڑا لوٹیش پدا آییآ دزگیر بکننت، بلہ ایسا چہ آیان دزرسا دور بوت.

⁴⁰ رندا چہ اڑدنتے کنورا گوست و ہما جاگھا شت و منت کہ پیسرا یھیایا اڑدا پاکشودی داتگات. ⁴¹ بازین مردمے آییئے کڑا آتک و گوشتیش: «یھیایا ہج مؤجرہ و آجبتین نشانی پیش نداشت، بلہ اے مردے بارٹوا ہر چیزے کہ گوشتی راست انت.» ⁴² اڑدا بازین مردمینا ایسائے سرا ایمان آورت.

ایل آزرے مرک

¹ بیٹت آنیائے میتگا، ایل آزر نامین مردے ناجوڑ ات. بیٹت آنیآ مریم و آییئے گھار مرتائے میتگ ات. ² مریم ہما ات کہ ہڈاوندین ایسائے پادی اتر پر مشنتن و گون وتی مودان ہشکی کرتنت، انون آییئے برات ایل آزر ناجوڑ ات. ³ آییئے گھاران پہ ایسایا کٹنو کرت: «او ہڈاوندا! تھیی دؤست ناڈراہ انت.» ⁴ وھدے ایسایا اے ہبر ایشکت گوشتی: «اے ناڈراہی آییآ دیم پہ مرکا نبارت، پہ ہڈائے شان و شعوکنا یک نشانے بیت، تانکہ ہڈائے چک ہم چہ اے راہا پہ مزنی و شعوکت برسیت.» ⁵ ایسایا، مرتا و آییئے گھار و ایل آزر دؤست بوتنت.

⁶ وھدے چہ ایل آزرے ناجوڑیا سہیگ بوت، دگہ دو روچ ہما جاھا کہ داشتگانٹی مھتل بوت. ⁷ گڑا گون مریدان گوشتی: «بیانیت پدا دیم پہ یھودیہا برٹوین.» ⁸ مریدان گوشت: «او استاد! اے ہبرا دیر نگوستگ کہ یھودیان لوٹت ترا سنگسار بکننت. پدا ہموڈا روگ لوٹھے؟» ⁹ ایسایا پستو دات: «روچے رُزناپی دوازدہ ساھت نمانت؟ کسے کہ رچا راہ رٹوت نلکشیت و ٹگل نوارت، چیا کہ جھانے رُزناپی گندیت. ¹⁰ بلہ اگن کسے شپا راہ برٹوت لکشیت، چیا کہ آییآ ہج رُزناپیے دیمانے نیست.» ¹¹ اے ہبران و رند، ایسایا گوشت: «مے دؤستین ایل آزر وپتگ، بلہ من رٹوان و آییآ پاڈ کنان.» ¹² مریدان گوشت: «او ہڈاوندا! اگن واب انت، آلمآ ڈراہ بیت.» ¹³ ایسایا آییئے مرکے بارٹوا ہبر کرت، بلہ آیان ہٹیال کرت کہ ایل آزر انچش وپتگ و واب انت. ¹⁴ آ وھدی ایسایا سرکچ دانتت کہ: «ایل آزر مرتگ. ¹⁵ نون پہ شمشیکی شادمان آن کہ اڑا نوتگان. پہ جے کہ نون باور کرت کنیت. بیایت، آییئے گورا رٹوین.» ¹⁶ توما کہ آش «جاوڑ» نامینتگات، گون آ دگہ مریدان گوشتی: «بیانیت، ما ہم برٹوین و گون آییآ ہور بمرین.»

ایسا زدمان و آہرت انت

¹⁷ وھدے ایسا اڑدا آتک و رست، سہیگ بوت چار روچ انت کہ ایل آزر کبر کنگ بوتگ. ¹⁸ بیٹت آنیآ تان اورشلیمآ، کساس سھے کیلومیتر^۰ انت. ¹⁹ بازین یھودیے، مرتا و مریمے کڑا پہ آیان برائے پُرسا آتکگات. ²⁰ وھدے مرتا سہیگ بوت کہ ایسا پیداک انت، آییئے پیشوازیا شت، بلہ مریم منت. ²¹ مرتایا گون ایسایا گوشت: «او ہڈاوندا! اگن تھو ادا بوتینھے، منی برات نمرتگات. ²² بلہ انگت زانان، ہر چیز کہ تھو چہ ہڈایا بلوٹھے ترا دنت.» ²³ ایسایا گوشت: «تھیی برات پدا زندگ بیت.» ²⁴ مرتایا گوشت: «من زانان کہ آھرمانا زندگ بیت.» ²⁵ ایسایا گوشت: «من زدمان و آہرت آن. اگن کسے منی سرا ایمان بیاریت تھے بمریت، پدا ہم زندگ بیت. ²⁶ هرکس کہ زندگ انت و منی سرا باور کنت، ہجر نمریت. اے ہبرا باور کنتے؟» ²⁷ مرتایا گوشت: «ھتھو منی ہڈاوندا! منا باور انت کہ تھو مسیہ ائے، ہڈائے ہما چک ائے کہ باید انت اے جھانا بییئت.»

ایسائے گریوگ

²⁸ چہ اے گپانی گوشگا و رند، مرتا شت وتی گھار مریمی تھوار کرت و پہ ہلوتے گوشتی: «استاد آتکگ و ترا لوٹیت.» ²⁹ وھدے مریمآ اے ایشکت، ہما دمانا چست بوت و ایسائے کڑا شت. ³⁰ ایسا انگت آ میتگا نرستگات و ہموڈا ات کہ مرتا آییئے گندگا شتگات. ³¹ ہما یھودی کہ مریمے لوگا اتنت و آییآ تسلأ دہگا اتنت، وھدے دیستیش کہ آ پہ ایشاپی پاد آتکگ و چہ لوگا در آیگا انت، آییئے رندا کپنتت. گون وت گوشتیش: «بلکنین پہ گریوگا کبرے سرا رٹوت.»

³² بلہ مریم ہموڈا شت و سر بوت کہ ایسا اڑدا ات و آ دیستی. نون ایسائے پادان کپت و گوشتی: «او ہڈاوندا! اگن تھو ادا بوتینھے، منی برات نمرتگات.» ³³ وھدے ایسایا مریم گون آ یھودیان کہ آییئے ہمراہ اتنت گریوان دیست، چہ دلا آھے کشت و سک پڈرد بوت. ³⁴ گوشتی: «شما ایل آزر کجا کبر کرتگ؟» گوشتیش: «او ہڈاوندا! بیا و بچار.» ³⁵ چہ ایسائے چمان آرس رتکنت. ³⁶ یھودی گوشگا اتنت: «بچاریت چنکدر دؤستی بوتگ.» ³⁷ چہ آیان لھیتنا گوشت: «اے مرد کہ کورے چمی بینا کرتنت، ایل آزری چہ مرکا رکبت نکرت؟»

ایل آزرے زندگ بٹیگ

³⁸ رندا، ایسا انچش کہ چہ دلا آہ کشگا ات، کبرے سرا آتک. کبر، یک گارے ات کہ ڈوکے آییئے دپا اتر ات. ³⁹ ایسایا گوشت: «ڈوکا دور کنیت.» ایل آزرے گھار مرتایا گوشت: «او واجہ! آییئے مرکا چار روچ گوستگ و بؤ کنت.» ⁴⁰ ایسایا پستو دات: «من نگوشت اگن ترا ایمان بییت، ہڈائے شان و شعوکنا گندے؟» ⁴¹ گڑا ڈوکش چہ کبرے دپا دور کرت، ایسایا آسمانے نیمگا چارت و گوشتی: «او پت! تھیی شگرا گران کہ منی ہبرت ایشکت. ⁴² من زانت کہ تھو مدام منی ہبرا گوش دارنے، بلہ اے ہبرن پہ آ مردمان گوشت کہ ادا اؤشتانگات، تان باور بکننت کہ تھو منا رٹوان داتگ.» ⁴³ چہ اے ہبران و رند، ایسایا گون برزین تھوارے گوانک جت: «ایل آزر! در کپ.» ⁴⁴ ہما مُردگ، کہ دست و پادی کپنا اتنت و دیمی دزمالیا پؤشتگات، ڈنا در آتک. ایسایا گوشت: «آییآ پیچ کنیت، پلپتی کہ رٹوت.»

ایسائے کوشے مندر و پندل

⁴⁵ مریمے گورا آتکگین بازین یھودیان، وھدے ایسائے اے کار دیست، آییئے سرا ایمانیش آورت. ⁴⁶ بلہ لھیتین، پرسیبانی کڑا شت و ایسائے کرتگین کارے ہالیش برت و سر کرت. ⁴⁷ مزین دینی پیشوا و پرسیبان وتی سرؤکانی دیوانے باسک لوٹنت و گوشتیش: «ما چے کنگا این؟ اے مرد بازین مؤجرہ و آجبتین نشانی پیش دارگا انت. ⁴⁸ اگن آییآ ہمے ڈٹولا یلہ بدئین، سچھین آییئے سرا

¹⁰:34 شعور برؤک، بران پیسلہ کنوک.

¹⁰:34 زبور 6:82. اے ہرے مانا ایش انت کہ ہڈای شعور برؤگے اھتیار مردمان دیکگ بوتگ.

¹⁰:36 بھتام، بران ملامت، ٹھمت.

¹¹:16 بران تومایا جائے بوتگ.

¹⁸:118 اسلیگین یونانی نشتانگ گوشیت: «پانزدہ شنادیس». یک شنادیس 190 میترے کساسا انت.